

❖ د الله (﴿) قضاء پېپکره - پلى كېدونكى ده، د مرگ نېتىه يقيني ده، روزي بىرخه شوي ده، نو، بياخفنان ولى؟ چى په ناروغى، نېستى، بېوزلى او غىزىه كى اجرشته، نو بىا اندىپىننە په څه خاطر؟!

❖ په دنيا كى هم يوجنت شته، كه څوک د دنيا جنت ته داخل نه شو، هغه به د آخرت جنت ته نه شي ننوتلای، چى هغه د الله (﴿) له ذكر، طاعت، بنده گى، محبت او ورسره دمينى له لبواتياخڅه عبارت دى.

❖ الله (﴿) د پېغىبر (﴿) له اصحابوڅخه ځكه راضي شوي و، چى هفوی يې پېپکرو ته غاره اپىنى ووه، او هفوی هم له الله (﴿) څخه ځكه خوبى وو، چى الله (﴿) ورتە هغه څه ورکري وو، چى هفوی غوبىتلى، او له كوم شي څخه هفوی وېړپدله (﴿) وساتل .

❖ د چا چى داسى رب وي چى هرڅه يې تاکلى دي، بخېننە كوي، پرده پوبن وي، روزي ورکوي، ګورى او اوري، د تولو شيانوکونجياني ورسره وي، نو هغه بنده به څرنګه غمنج وي ؟

❖ د الله (﴿) رحمت پراخه دى، د مهربانى دروازه يې پرانىستى ده، بخېننە يې وریا ده، ورکره يې شېه او ورڅ دوام لري، تویه قلوي او خورا د زغم خاوند دى.

❖ مه خفه كېرە ! ځكه چى د هرڅه په اړه الهي پېپکري پاى ته رسپدلي دي، تاکل شوي کارونه هرомуرو ترسره كېرى، د پېڅلې او پېپکره ليک قلمونه نوري ليکنى نه كوي، د ازل ليکپانى ټولى شوي دي، د نېڭ کارپه بدل کي ٿواب ليکل شوي او د گناه د بخېننې فيصله يې کري ده .

❖ ګرنه دي بېكلې او هيله دي لنډه کړه، اجرته سترګي په لار اوسيه، د څپلې روانې ورڅي په چوکات کي ژوند تېروه، څپلوكارونو ته مخه کړه، وخت وېېننە او ژېه دي په څپل قابوکي وساته !

❖ له كتاب پرته بل ګټورشى، له قېږپرته بل بنه پند ويونکى، له ګناه پرته بل سترى کوونكى، له زهد پرته بله دعزم ورجامه او له قناعت پرته بل شتمن شى نشته !

ستاد همت، ھخو او تىنگ ھود لە مخى ستا تارىخ لىكىل كىرىي، خوتە دا
ھم باید پە ياد ولرى چى لوپولى اتكلى او وريما نە وېشل كىرىي، بلکى پە پورە
قابلەت او قربانى تىلاسە كېدای شى .

ستونزە اسانە وگىنە، بىياپە خپلە اسانىرىي، يواحى د آخرت اندىپىنە كوه
او بىس، د آخرت ورخى تە تىيارى وکىرە، د ھرشى بى ارزىنەتە بىرخە پېرىپەدە !

پە مباھو- روا- شيانوکى لە ارتىيا ڭخە بېپروالى د ستومانى لامل كىرىي،
لەكە : بېرى خبىي، بېپرخوراك، بېپرخوب، بېرە ناستە ولايرە او بېرە خندا، چى دا
تۈل دەنم اوپرېشانى لاملونە دى .

(ترخوجى لە لاسە وتلى شيانو پسى گوتى ونە مرورى).الحديد ٥٧:٢٣

نوتساود پېنىمانى لە املە مە ويلى كىرىي، پە ژرا اولاس مرورلۇخپەل
خانونە مە وئىنى، د زيات قەراوچقۇ لە املە خانونە مە ختمۇي !

(اي پېغىمېرە ستا اود مؤمنانو لپارە الله كافى دى) الله (ﷺ) تاسوتە كافي
دى، نوغەنە بە ستاسوکارونە سموي، پالنە بە مو كوي، لە تاسوچخە بە دفاع
كوي، او لە دېمىنانتۇاخطرۇنۇچخە بە مو ژۇغۇرى، نۇ مە وېرىپەدە! التۆبە ٩:٦٤

(بېشكە چى الله (ﷺ) لە پەھبىزگارانوسره مل دى). يىنى د دېمىناتۇمخنۇي
يى كوي، لە كراوچخە بى خلاصوى، لە ناروغىيۇچخە بى روغۇي او لە هەر
ستونزى ڭخە بى ژۇغۇرى ! التۆبە ١٦:١٢٨

(لَا تَحْزِنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) : مە خفه كىرىھ ! بېشكە چى الله لە مور سره
مل دى. الله (ﷺ) مور گورى، زمور خبىي اوري، د دېمىن پە وراندى زمۇرە
مرستە كوي، كوم كارونە چى مور تە د پام ور وي ھەغە راتە اسانە كوي او كوم
شيان چى مورە غەنچۇي ھەغا راڭخە لرى كوي ! التۆبە ٩:٤٠

(اي پېغىمېرە ! ايا مورستا سينە پراخە نە كىرە؟ ايا ھەغە مۇپراخە ،
خوشحالە، دايدىنە او ابادە كىرى نە دە) الشرح ٩٤:١

(پە چلۇنۇ يى زىرە مە تىنگوھ) مور درتە دەھفوى د مكىپە مقابل كى
كافى يو، دەھفوى دىسىسى درتە شندۇو، د زيان رسولومخە بى نىسو، نوتە زىرە مە
تنگوھ !

❖ (تاسو سست او غمجن نه شى تاسو اوچت ياست) يعنى ستاسو عقیده دين، منهج تىڭلارە - عادتونه او خويونه، مرام او سلوك تر نورو زيات لور اوغوره دى ! آل عمران ۱۳۹:۳

❖ (بېشکە چى ستا رب د پراخى بخېنى ٿېتن دى) گناھكارته بخېنى كوي، توبه قبلىي او تبروتنه بخېنى) النجم ۵۳:۳۲

❖ (د الله له مهرباني څخه مه نا اميده كېرى) ځکه چى خلاصون نژدي دى، مهرباني يې بېرنى، د اسانтиا توفيق يې حاصل شوی، سخا يې پراخه او فضل يې عام دى) يوسف ۱۲:۸۷

❖ (نواللہ بېرىنى ساتونكى دى هغه له تولورحم کوونکو څخه خورامهریان دى) روغول او جورول كوي، په څلکو کي یوڅوک خوبنوي بیا يې غوره كوي، سانته او سرپرستي يې كوي، پرده پوبن دى، بخېنى كوي او د زغم او مهرباني خاونددي، غائب انسان ساتي، مسافر بېرتە راستوو، بېلارى ته لاربىنونه كوي، په از مېبېنت کي اخته انسان ته د خلاصون لاره پرائىزى، ناروغ روغۇي او هدا رب دى چى ستونزه له منځه وري) يوسف ۱۲:۶۴

❖ (پرالله توكل وکرئ) خېلى چاري وروسبارى، خېلى فرياد هغه ته ورسوئ، پر بىنە يې خوبى اوسى او په پالنە او سانته يې پادمن شى ! المائدە ۵:۲۳

❖ ژردى چى الله به کاميابي راولى همدا رب دى چى بند قولفونه پرائىزى، درنى ستونزى لرى كوي، او بىردى شېپى للدوى، زىره خوشحالوي او د انسان حال سموي !

❖ (څه پوه شوی، کېدای شي الله) له دى ورسىتە كوم بل حل منخته راوري) نو همدا الله) غم له منځه وري، انډېښنى شري، ستونزمن کار اسانووي، خفگان لرى كوي، کار اسانووي او لرى شي رانژدى كوي ! الطلاق ۱:۶۵

❖ (هره ورخ الله) په بېل بېل کارکى دى) ستونزه لرى كوي، گناه بخېنى، روزى ورکوي، ناروغ جوروئي، کړېدلی له کړاوڅخه خلاصوي، بندى ازادوي، په درېبلې او زخمى شخص د رحمت پتى لگوي ! الزمن ۵۵:۲۹

❖ (بېشکە چى لە سختى سره اسانتىيا شتە). لە نېستى سره شتمىنى، لە ناروغى سره روغتىا، لە خىغان سره خوبىنى، لە تىڭلاسى سره پراھى او لە ولبىي سره مىرىنت مل وي ! الشرح ٩٤:

❖ (زىرىدى چى الله بە لە سختى خخە وروستە اسانىي راولى) الطلاق ٦٥: ٧
نو زىرى دى چى زولنى بە ماتى شى، رسى بە وشكىري، دروازە بە پرانىستلى شى،
د رحمت باران بە وورىرىي، مسافربە خېل كورتە راستۇن اوحالات بە سەم شى!

❖ صېرىنىايسىتە دى زىرى دى چى حالت بە بدل، نفس بە ھوسا، زىرى بە خوشحالە، سخت كارىبە اسان، غۇtie بە خلاصە شى، او مشكىن بە پاڭ تە ورسىرىي.

❖ (پەرەغە ژوندى ذات توكل وکىرە چى بېخ مرك نە لرى) دى دى لە پارە
چى چارى دى سەمى، حالت دى بىشە، فەركىدى خوشحالە، شتمىنى دى خوندى او د
اولاد پالنە دى وکىرى، پايىلە دى بىنە اوھىلى دى تىرسەرە كرى ! الفرقان ٢٥: ٥٨

❖ (الله زەمۇر لە پارە كافى اوينە كارجۈرۈونكى دى) ستۇنزاپى راخخە
پورتە كوي، كۈراوونە لرى كوي، كەناھونە رابىخىنى، زىرونە مو روغۇي، بد
خويونە - عىيۇنە - مولە منخە ورىي ! آل عمران ٣: ١٧٣

❖ (بېشکە مۇرۇتاتە بىنكارە بىرى درپە بىرخە كى) مۇرۇ درتە لاربىسۇونە
وکىرە او د نبۇت د دىندى لە پارە موغۇرە كرى، سەتا سانتە مو وکىرە، واكمىنى مو
دركىرە، مەرسىتە موستا وکىرە، عزت مودرپە بىرخە كى، او پە هەرازمىپىنت كى مو
برىالى كرى ! الفتح ١: ٥٨

❖ (الله پاك تا د خلکو- لە شر- خخە ساتى) دېبىمن بە درتە زيان نە شى
رسۇلى ، نە بە درتە كوم سرکىش درورىسىيى، نە بە دربىاندى كىنە كىن بىلاسى
شى او نە بە دى ئۆلەم لە منخە يوسي ! المائده ٥: ٦٧

❖ (الله پاك پىرتا دېرەغىت احسان كرى دى) تە بى پىدا كرى بىي، روزى بىي
دركىرە، پوهە بىي درپە بىرخە كرى، سەمە لارە بىي دربىسۇنلى او تە بىي پىرى روان
كرى بىي، لاربىسۇونە بىي درتە كرى، بىنە خويونە بىي دربىخىنلى، سەتامىرسىتە اوستانتە
بىي كرى او سەتايپالنە او سەرپەرسىتى بىي كرى دە ! النساء ٤: ١١٣

❖ (هرە پېززوجى دىباندى كېرىي د الله ﷺ لە اىرخە دە) الله مخلوق تە لاربىونە، روزى، غۇرونە، سىترگى، روغتىا، اوپە، هوا، خوارە، درمل، استۇنخى او جامە وركوي . النحل ۱۶: ۵۳

❖ كله چى خە خوارى نولە الله خە يى خوارە، مرستە، مىرىنت، ھادىت، تېنگىنىت، مەھربانى، خلاصون او ملاتىبە دى پە بىرخە شى .

❖ يواخى پرالله مو توکل كىرى، ايمان مو پىرى راويرى، د پېغمېر پر لارە يى روان يو، خبىرى يى موبىد اورپىلى دى، د بلنى پېرىنسىت يى راتقۇل شوي يو، نو مە خە كېدە الله ﷺ لە مۇرۇ سەدە دى .

❖ (ھرومرو بە الله ﷺ دەھە چامىستە كوي خۆك چى د الله - د دين - مرستە كوي) الحىدە ۵۷: ۲۵

❖ ((لا حول ولا قوه الا بالله)) د الله تعالى لە خوبىنى، ارادى، ملاتىر، او مرستى پرتە هيڭ دۈل ھود اوقدرت نىشتە .

❖ (ايا مۇرۇ انسان تە دوھ سىترگى نە دى وركىرى) د دى لە پارە چى د دنيا بنىكلا پىرى وگورى، او د سىترگو پە مرستە د دنيا د منظۇر لە بنىكلا خە خوند واخلى، گەتىرى واخلى او د ژۇند د مېلۇھارا خىزىسىل پىرى وركىرى، ايا مۇر انسان تە زېبە او دوھ شوندى نە دى وركىرى؟ چى پە ھەرگىندۇ تکو كى زىرە رابىنكۇنى خبىرى او پىتى خبىرى پىرى وركىرى، ھە خبىرى پىرى وزىبارى چى پە زىرە كى يى پىتى دى) البلد ۹۰: ۹-۸

❖ كە تاسوشىكىر وباسى، نو ھرومرو بە الله ﷺ تاسو تە خېلى پېززويىنى لا پىسى لېپرى كىرى، ھە بە موعىم اوپوھە زىياتە كىرى، روزى كى بە درتە برىكت واقچوى، بىرالىتوب او مرستە بە مۇپە بىرخە كىرى او خىربە در زيات كرى .

❖ الله ﷺ پە دنيا او آخرت، پە مال، كورنى او قابلىيتو، اندامۇنواو پە روح كى پە عام او خاص دۈل خېل بىشكارە اوپىت نعمتنە پەتسوتىمام كرى دى .

❖ خېل كار الله تعالى تە وسپارە . خېل حال اوشكایت ورتە ويراندى كوه، بنە گومان او تكىيە پىرى كوه، پە پېپىكەرە يى خوبىنى ھەرگىندۇ، پە بىخىنە يى دايدىن او سە او پوھ شە چى ھماغانە الله ﷺ درتە كافى دى .

❖ الله تعالى پرخپلوبندگانو خورامهربان دی . بنده گاتونته د نېستي پرمھال روزي ورکوي، اوکله چي په قحطى کي اخته شي، نو مرسته يي کوي، کله چي بخښنه غواړي هنوى ته بخښنه کوي، کله چي ناروغان شي روغتیا وربخښي، کله چي په کراووننواو ازمهښتونوکي ولوپري هنوى ژغوري .

❖ تاسو د الله له رحمت څخه مه نا هيلی کېرئ . د هغه د رحمت دروازه خو تړل شوي نه ده، نه يي پرده راځروول شوي، نه يي د رحمتونو خزانې ختمي شوي، نه يي فضل سرته ته رسپدلى او نه يي د مرستي رسى غوڅه شوي ده .

❖ ايا الله د خپل بنده له پاره کافي - بس - نه دی ؟ الله تعالى ورته د هري اندېښني اوغم په وخت کي کافي دی، څوک چي ورته د زيان رسولو هود لري او دسيسي ورته جورو وي له هغه کس نه يي ساتي .

❖ روزي له الله څخه وغواړي . څکه چي هغه دخزانو او د ټول خيرڅښتن دی، هغه لوروونکي، مرستندو او پوه ذات دی .

❖ څوک چي پرالله(ﷺ) ايمان ولري نو زره به يي سمی لاري ته نېغ کري ستونزه او غمیزه به ورځني لري کري، ګناهونه به يي وبخښي، قهر او غوسه به يي له زره څخه وباشي، لار به ورته روښانه کري، ثبات او استقامت به ورپه برخه کري .

❖ هغه نعمتونه درياد کري چي الله پرتاسو لورولي دي . تاسو مره وئ را ژوندي يي کري، بپلاري وئ پر لار يي برابر کري، نېستمن وئ شتمن يي کري، ناپوهه وئ پوهه يي دروبنوده، او کمزوري وئ، نومرسته يي درسره وکره .

❖ دېرخله دي ورڅخه خوبننته کري ده نو در يي کړل، ستا خوبننته يي ملنۍ او تېروتنې يي دربخښلي دي، دېرخله په ستونزه کي پربوتې يي، هغه يي درته اسانه کري ده، دېر واري دي دعا کري ده هغه يي قبوله کري ده .

❖ په معصوم-بېکناه - انسان مجدد(ﷺ) باندي درود اوسلام ويل د غمونو او اندېښنو د لري کېدو لامل اود زخمي زرونودرمل دی، د علمونو دروازه پرانيزې او د الله (ﷺ) وېشل شوي فضل پري لاسته راخې .

لە الله پاک خخە غوبىنتە وکرى، هغە ستابسو غوبىنتە منى . الله تعالى تە د عاجزى لاسونە پورتە كرى، خېلى ايرتىاوي ورتە ورلاندى كرى، خېل مزادونە او روزى ورخخە وغۇارى او دخېل حال شىكايىت ورتە وکرى .

هغە ذات ٿوک دى چى د ار بندە سوال منى ؟ كراو اوستۇنزا يىي لرى كوي، د بندە هيلى پرخای كوي، غوبىنتە او هدف يىي سرتە رسوي .

هغە كسان چى اخلاقى نېستمن وي، پرهفوی باندى لە خېل درنىبىت خخە خيرات وکرە (پە كنخلاوا بدوخىرو يىي مە خواشىنى كېوھ) ڪە چى د الله پە ورلاندى تاتە اجر شتە .

لە بېرى چلوونكى - مانو - سره چى كله د بېرى د يوبىدو وېرى پېدا شي نو وايى چى : يا الله ! لاروى چى لارە ورکە كېي نوغۇر وکرى چى يالله ! بندى چى كله غمجن شي نو اوواز كوي چى يا الله ! ناروغ چى تىڭ شي نو غۇر وکرى چى يا الله !

الله بى نيازە دى. تۈل كائىنات ورتە اىردى، لە الله خخە غوبىنتە كوي، پە بېلابېلۇ ژبىاو اوھرۇلۇ ايرتىاو كى ورخخە غوبىنتە كېوی !

داخکە چى الله د مۇمناتو دوست دى . هغۇرى تە لارە روبىناني، دليل ورتە بىيانو، د ھدایت لارى ورتە ھرگىندو، د لارى لە ورکىپۇخە يى ژغۇري، د پۇھى لە لارى يىي لە ناپوهى خخە خوندى ساتى .

لە مېرمنوسەرە لە نرمىبىت نە كار واخلى، پە زىرونوكى مەربانى او پر خلکو باندى رحم وکرى، دخلکو ولولو تە پاملىرنە او لە نورو سره بېپەنە وکرى، اى خلکو لە مخلوقاتوسەرە احسان وکرى !

غصە وزغمە، د بل چا لە تېرۇتنى خخە خان بى خېرە ونيسە، پېرىدو باندى بى ستىرىگى پىتى كرە، سەھوھ بى وېخىنە، پە نىيمىگەرتىياو يىي پىرە واقچوھ، نوتە به د تۈلۈپرتلە، خلکوتە گران شي !

كە تە د يوئى دروازى اوە هەقى د كىلىي، د يوئى هوادارى كوتى او سوکالە زىرە، دېرەزگارى او نېڭو كېنۇخاوند شي، نوبېشىكە چى تە بېرالىتۇب تە ورسېدى !

❖ د ژوند له اړتیاوو څخه زیات شیان ترلاسه کول هسي بوختیا او د انسان پر او پوو سربېره پېتی دی، خو د اړتیا ور ژوند چې د انسان حیا په کي خوندي وي له اسراف - بېځایله لګښت - څخه غوره دي .

❖ د هغوي په مقابل کي الله تعاليٰ تاسوته کافي دي، د کفارو چل پېتی به له منه یوسی، لښکریه یې له مرستي څخه بې برخی کري، کمزوری به یې کري، جنگی پوهه او هیبت به یې شیندہ وانه کري .

❖ الله پرهغوی - مؤمنانو- سوکالی راولي . د زیونو رنځ بې ورجور او سوز یې يخ کر، د سینو لمبې یې ورته ووژلي، وجданونه یې ورته کربنت او زیونه یې ورته پاک کړل .

❖ بنکلې خبره هم صدقه ده . ځکه چې روح غوروي، زره خوشحالوي، زخم تکوروی، غصه له منځه وری، او د روغی اعلان کوي .

❖ د (مسلمان) ورور په مخ کي ستا موسکي خندا صدقه ده، ځکه چې مخ د کتاب دعنوان - سرتکي- غوندي دي، مخ د زره هښداره، د وجدان لارښود او د فال څرګندولو لومړي پراو دي .

❖ اوبدی مخه په بېړه بنکلې کړنه بنده کړه . د غچ نه اخیستلو، بشی وینا، نرمښت او د بدی په هېړولو سره د بدی درملنه کېدای شي .

❖ ای پیغمبره ! موږ قرآن پرتاباندی د کړاوونو د پېډوپه موخه نه دي رالیولی! بلکي ستاد نېکمرغۍ، د روح دخوشحالی، د نفس د سوکالی، او د بري او نېکبختی جنت ته دننوټوله پاره درلیولی دي !

❖ په دین کي یې پرتاسوکومه سختي نه ده تاکلی . دین تول اسانه، دسختيو په اړه پاملنې، له ستونزی څخه لربوالی او له زره تنکوالی اوستومانی نه پاک دی .

❖ پیغمبر(ﷺ) له خلکو څخه هغه دروند پېتی او زنخیرونه لري کوي، چې پرهفوی اېښودل شوي وو، نو له دي امله یې له بدمرغۍ نه وروسته دهغوي نېکمرغۍ په برخه شو، له ستومانی نه وروسته دراحت، له وېږي نه وروسته د سوکالی او له خفکان نه وروسته د خوبنې څښتان شول .

❖ ای ربە ! سینه می پراخه او کارمی اسان کرى . ترڅو خپلی مخي ته رنما ووينم، هدایت په خپل زړه کي محسوس کرم، رسى په خپل لاس کي ونيسم او په دنیا او آخرت دواړو کي بریالی شم .

❖ موږ تا ته د اسانه دین لار اسانوو. نوته به په مينه د خپل رب بندہ گي وکري، د زړه له کومي به يې امر ومني، په ربښتیا سره به يې په لاره کي جهاد وکري، بیا به هله عذاب تاته خوندور او ترڅه به درته د ګیښ په څېرڅواړه بشکاري !

❖ الله پر هېڅ نفس باندي له خپل توان څخه پورته بار نه یودي . یعنی په اسلام کي له توان څخه پورته مجبوروں نشته، بلکي د زور، زيارة او قابلیت په کچه بندہ گوماري .

❖ ای زموږ ربە ! پر هېڅه کار مو مه نیسه چي له موږ څخه هېرشوی وي ځکه چي موږ کله انډېشن او کله بې پروا کېږو، کله موږکرونه هوایي کېږي اود هېږيدلو په ستونزه اخته کېږو، نو ای پالونکي یه ربە، بخښنه راته وکري، او که موږ تېرو تو نو بخښنه وکري، ځکه چي موږ بېکناه نه یو، له دي امله موږ ستاد فضل او رحمت په هيله یو .

❖ ای زموږ ربە ! پر مړو دروند پېښتی مه باروه. ځکه چي موږ کمزوري او بېوزله بندکان یو، او تا موږ ته د غوښتنې لاره بنو dalle ده، چي موږ یې څرنګه وغواړو، نو څرنګه چي دي موږ سره ژمنه کري، هماماغه شان مو دعاء هم و منه !

❖ ای زموږ ربە ! پر مړو هغه څه مه راباروه چي توان یې نه لرو . که داسي وشي نو بیا به موږ ناتوانه شو، زیرونه او نفسونه به مو ستومانه او تڼګ شي، بلکي ای ربە ! پر موږ باندي اسانی راوله، چي بېشکه راوستي دي هم ده، او زموږ دعاء دي قبوله کري ده .

❖ موږ ته عفوه وکړه. ځکه چي موږ له خطأ سره مخ یو، له موږ څخه تېروتنې کېږي، موږ کي کمزوري او نيمګړتیاوي شته، ته د پېږي سخا او ورکړي څښتن یې، ته بخښونکي او مهریان یې .

﴿ اى الله موبو ته بخښه وکره . حکه چي له تا پرته بل داسى خوک نشته چي گناهونه وبخښي، پر عيوبونوباندي پرده واچوي، د نيمگريتيا پرمها له زغم نه کارواخلي او پرگناهكار باندي ور حمېرى . ﴾

﴿ اى الله پرمور ور حمېر . ستا په رحمت سره نېکمرغه کېيو، یواخي ستا په رحمت باندي زموږ هيلی ژوندي دي، یواخي ستا درحمت له لاري زموږ کرنې قېلېري، ستا درحمت په برکت مو ژوند جورپدای شي . ﴾

﴿ پېغمبر(ﷺ) وايي، زه له اسانه دين سره رالېړول شوی يم. داسى دين چي نه په کي سختي شته، نه يې په کرنو او خبرو کي ژور تګ او نه په کي بېخایه ھان کړول شته، بلکي د انسان له مزاج او اصلی جوربنت سره برابر دين دي، اسانټيا او منځلاري په کي پرته ده . ﴾

﴿ پېغمبر(ﷺ) وايي، له شرعی ګربنوجڅه تېرى مه کوي . بلکي د رسول الله (ﷺ) په سنتو منګولي ولکوئي، پر لاره يې لاړشني، له ھان نه په دين کي نوي کارونه مه جوروئ، له اسانۍ څخه کارواخلي، ډېرہ سختي مه کوي، منځلاري اوسي او له بېخایه سخت درېخې څخه یده وکړي !! ﴾

﴿ پېغمبر(ﷺ) وايي، د الله تعالى له اړخه زما پرامات رحم شوی دي . الله پاک ورسره دوستي اعلان کري ده، د دي امت پېغمبر تولو پېغمبر انوسودار او دين يې تر تولودينونو غوره دي، په خپله دا امت تر تولو امتنونو غوره امت دي، شريعت يې په تولو شريعيتونو کي بنکلې دي . ﴾

﴿ د ايمان خوند هغه چا وڅکه چي الله يې خپل رب، اسلام يې خپل دين او محمد (ﷺ) يې خپل پېغمبر ومنلو، او همدا دري خويونه د برياليتوب او خوبني بنستونه دي . ﴾

﴿ پام کوه چي پرالهي پر پکرو خفه نه شي، حکه چي پر تقدير باندي خفگان او پر پشانې د زړه د ګلودي او د فکر د خرابېدو، د ژوند د بدېدو او د عمرد برپادی دروازه ده . ﴾

﴿ رضامندې زړه ته یو دول ډاډ، راحت، هو ساینه، پاکوالۍ او خوشحالۍ ورکوي . ﴾

❖ رضامندي زره له هردوول پرپشاني، تنگوالي، ذهني ستوماني، چل،
خفگان ، انکار او فرياد خخه خوندي ساتي .

❖ چوک چي له الله (﴿) خخه راضي شو، نو الله به يي زره له ايمان، نور،
يقين، قناعت، خوبني، بي پروايي، داد، غايره اپبنودني او توبه ايستاخه برخه
من کري .

❖ اى نېستمنه! له صبرخه کار واخله، تاته خوصبر بيربشه دى، چكه چي
د مال د کراونو اوپپتو، د پانگي دپالني، د مال تولوني، ساتني او خدمت کولو له
ستونزى او د الله (﴿) په حضورکي د اوبرد حساب له ورکلوخه خوندي يي .

❖ اى هغه چوکه چي سترگي دى له لاسه ورکري !! دخپلوستركوپه بدله کي
د جنت زپري ومنه اوپه دى پوه شه چي تاته په دنها کي هم الله تعالى ستا په زره
کي نوردرکري، ته يي د هردوول ناروا شيانوولد ليدني او د دردونکو او هسي بي گئيو
شيانوله ليبلوخه خوندي ساتلى يي .

❖ اى ناروغه! ان شاء الله چي دغه ناروغى دى د نفس پاكوالى دى، د
ناروغى په واسطه له گناهونوخه پاک شوي، زره دى صاف، نفس دى مات او
کبردي له منخه ولار .

❖ ته ولی د ورک شوي شي په اره فکرمن يي اوپرموجوده- شته-
شيانوشکر نه وباسي ! ?

❖ پيغمبر(﴿) وايي، په دنها کي داسي ژوند تپروه لکه ته چي يو لاروى
بي. يوه مړي دودي، يوه لپه او به، يوه جوره جامه، همدا ستا له پاره بس دې،
چكه چي د ژوند ورخې لوي، شپي بي په شماردي، خومخلوقات تول پناه کېوي،
بيا خو قبر دى چي د شتمن او نېستمن دوارو له پاره به يو برابر وي .

❖ تولواک به د خپل خادم او ساتونکي ترڅنګ، شاعريه د يوه ورک نومي
فقير ترڅنګ او شتمن به د نېستمن ترڅنګ بشخري، خوپه قبرکي دنه بيا د کرنو پر
بنسيت چلنډ کېري او د اعمالوپه اندازه يي پوری بېلېري .

❖ که پرتا يوه نوي ورخ راشي، نوهجي ته وواييه چي فدرمني مېلمني بنه
raghlast! بيا يي بنه مېلمه پالنه وکره، داسي چي د ورخې فرایض او واجبات پر

خای کري، نوي توبه په کي وباسى، نه دا چي په گناهونو او غمونويي خره پره کري، ځکه چي دا ورخ همپشه نه راحي .

❖ کله چي خپل تبر وخت درياد کري، نويواخي خپل خلاند تاريخ دي درپه ياد کړه، چي زره دي خوشحاله شي اوکه غواړي چي په خپله ننۍ ورخ کي فکر وکري، نويواخي دهمدي ورځي کرنې او لاسته راړونۍ دي درپه زره کړه، چي خوبن اوښکمرغه شي، اوکه غواړي چي سبا ورڅ دی درپه ياد کري نويواخي خپل بنایسته خوبونه او هيلی دي درپه يادکړه، چي بنه فال پري ونيسي .

❖ اوږد ژوند د تجربو یوه ستره پانګه، د پوهنې یونچور او د معلوماتو بنه ذخیره ده، ستا ژوند ته که یوه ورڅ هم ورزیاتيردي، نو دا به په دي معنا وي چي تا په خپل ژوند کي یونوی درس او عبرت ترلاسه کړ، بېشکه چي د عمر اوږدوالي د هوښيارانو له پاره ستبربرکت دی .

❖ تاته څه اندازه وپره په کارده چي امن او داد درپه ياد کري، دعاء ته دي و هڅوي، له سرغونې څخه دی وژغوري او له لوی خطرڅخه دی ووبروي .

❖ لپه ناروغری هم تاته بنه ده چي د روغتیا قدردرپه ياد کري، له زره څخه دی د کېرجری راوباسې، د غرورکچه دی را تبیه کري، ترڅو زره دی د غافلانونو له خوب څخه راوېښ شي .

❖ ژوند پېلنند دی، په سختي او شومتيا يې مه لنډو، ملګري لپه دی ته يې په ځنډنه نورهم مه کموه، او دېنمنان پېردي نوته يې په بداخلاقی مه پېروه !

❖ په ټينک قدم او حوصله کي د مېري غوندي شه، هغه وني ته سل څله د خټلوهشي کوي بېرته راغورخیوی، خو بیا هم خپلوهڅوته تر هغې پوري دوام ورکوي، ترڅو چي په خټلوکي بریالی شوی نه وي، په داسي حال کي چي هغه نه ستومانه کېري او نه يې زره تنګيري .

❖ د شهدومچي غوندي شه، پاکيزه خوري او پاک (ګېښ) وباسې، پردنډرکي باندي کېښې خوهغه نه ماتوي، اوکه پرکل باندي کېښې نوهغه هم نه خرابوي .

❖ د رحمت پرپښتی هغه کورته نه خي چې سپې په کي وي، هغه زره ته به
داب څرنګه ورپه برخه شي چې د دنیا يې غوبښتو او شکونو سپې په کي خای نیولي
وي .

❖ له شخی و خخه دکه ناسته کي مه کښې، حکه چې په داسي ځایونو کي
دین دېر بې ارزښته پلورل کپري، مېرانه په کي خورپري، درښت په کي د کم
اصلو څلکو تر پېښو لاندي کپري .

❖ یو له بل نه مخکي و خغلې! پرته له سیالي نه هېڅ چاره نشته، حکه چې
وخت مخ په وراندي درومي، لمراو سپورمي روان دي، باد الوزي، نو تاته په
کارنه دي چې ته خاي پرخاى ودرپري، ته هم و خوچپري، حکه چې د ژوند کارو وان
تاته ايسار پداي نه شي .

❖ تلوار وکړئ! د اسمان په لور ودانکه حکه چې سرلووري هلتله ترلاسه
کپري. داسي مه انګېره چې بریالیتوب به ګواکي تاته د سرو زرو په قابونوکي
دالی شي؟ بریالیتوب د اوپنکو او خولوپه تویولو، بې خوبې، ستومانۍ، ستونزې
او ولپوي سره ترلاسه کپري .

❖ د کارګرخولي د ناست انسان له مشک او عنبرخخه هم غوره دي، او د
کارله امله د ستري کس او سپلې د تنبېل بنده له سندر و خخه هم خوره وي، د بوي
کس وچه دودي د مور انسان د پسه له غوبني خخه هم خوندوره وي .

❖ بریالیو خلکو ته د حاسدينو کينه کښو. له اړخه چې کومي ستغې سپورې
ولیلپول کپري په حقیقت کي د بریالیتوب په ويارد توب دزې، د بریا اعلان او د
هغوى د لوروالي په موخه یوه وریا هڅه ده .

❖ لوروالي او تینګښت، نسبونه، لقبونه او بودیجه په رسميت نه پېژني،
بلکي هر هغه څوک چې دکلك هود هيله من، د ویبن نفس او بنه زغم څښتن وي،
نو د پر مختک لوری بې ومونده .

❖ له ستونزو خخه مه و پرپريه، حکه چې زمرى کله د اوښانو له یوی ډلي
سره مخامخپري، نوهغه ورخخه نه و پرپري اوته د ژوندون له ستومانтиخه
سرمه ټکوه، حکه چې که پريوه خره باندي خومره درانده بارونه بار وي یو
زپپوري هم نه کوي، او ته خپلې موخي ته د رسپدو له پاره له هېڅ دول سختيو
خخه مه پرشاکپوه او مه پري کپريه، د بېلکي په دول سېي چې کله خپل بېنکار په

مخه کری وي، نوکه هغه بنکار د اور منح ته هم ننوحی سپی هم ورپسی ننوحی
ترخو چی پرنیولو بی بريالي شي .

❖ په خپلومهموکارونوکي دي يواخي پر خپله رايه تکيه مه کوه، بلکي له
بل چا سره هم سلا کوه، حکه چي د یوه کس له نظره د دوه کسانونظر دېرکلک
وي، لکه پدری چي يواخي وي هغه کمزوري وي، خوکله چي ورسره یو بل پوري
هم تاو شي نوکلک او تینک شي .

❖ د گوتنيونکي له ارخه که پرتا هره نيوکه کيوي، ان که هره موخه لري
خو ته ورته د دېمني په ستړګه مه ګوره، زيار وباسه له هغه څخه ګئه واخله،
حکه ته د ستایني پرتله اصلاح ته بېر اي بي .

❖ خوک چي د خلکوبه مزاج یوه شو، نوهغه بختوردي، کله يې چي خلک
ستاینه کوي نه مستيری، او نه د خان په غذنه پربشانه کيږي، حکه چي عام خلک
دېر ژرخوشحالپوي، ژرپه غصه کيوي، اونفسی غوبښتني هفوی خوھوي .

❖ داسي مه انګبره چي ګواکي بدني نيمګړتیاوي به ستا د هدف په لارکي
خند و ګرځي، بلکي دېرڅله به د ډوانسان لوړوالي او وياري په برخه شي، په داسي
حال کي چي هغه به يا وروند يا کون يا به په لاسونو اوښتو شل وي، او مور دغه
دول دېرڅلک ګورو، نوخبره د همتونو نه بلکي د جسمونو ده .

❖ کېدای شي الله تعالی کوم شي درڅخه ايسارکري، چي هغه پېرزوينه وي
اوستا د غوبښتني مخنيوي به د الله (ﷺ) له خوا پرتا باندي مهرباني وي، له خپله
موخي نه وروسته پاتي کېدل به پرتا باندي پاملننه وي، لنده دا چي الله (ﷺ) پرتا
باندي له تاخڅه بنه خبراو یوه دي .

❖ که کومه ستونزه درته پېښه شوه نو داسي يې وکنه چي ګواکي هغه د
اوري ورپخ ده، دېر ژر به له منځه لاره شي، او د دغو ورپخوبېښنا او تندربايد
تاونه وپروي، حکه کېدای شي هغه د باران پیلامه او زپري وي .

❖ په اوونۍ کي یوحل له خپلي کورنۍ سره په چکر ووځه چي د خپلو
ماشوماتو ارزونه په بشه توګه ترسره کري او هفوی وېښني، نو ژوند ته به
نوښت ورکري او له خانه به ستوماني وشربي .

❖ خوک چي په خپل کورکي نېکمرغه نه شو، هغه به په بل هېنج خاي کي نېکمرغه نه شي، ته باید په دی پوه شي چي ستاد نفس او فکر دراحت له پاره همدارنگه له بېخایه خان حۇروننى او تكىلەفولو خخە د خوندى ساتتو له پاره غوره خاي ستا کور دى .

❖ د پوهى اوپوهنى ويار نه ختمبىدونكى دى، په ھانگىري توگە دهغه چا په حق كى چى د بنۇونى او لىكىنى په بىرخوكى بوخت وي او د شهرت او منصب ويار لە منخە تلونكى سورى او يوتىش خىال دى .

❖ كله چى فکرایلە پېپىنۇدل شي، نوھرومرو هغه به دغمۇنۇ لورتە مخه كوي، ايلە شوئى فكىر خپل خاوند تە دردونە، عەمۇنە او اندىشىنى پىدا كوي، نوتە يى الوتۇتە مە پېرىپەد، بلكى پېرىكتور كار بى بوخت كرە !

❖ د فكىر د گۈدوپى او زىرە سختى لە لامۇنۇ خخە يوھم لە خلکوسره بېخایه ناستە ولارە او دەھفوپى بى كىتى خبىرى اورپىدل دى، خود علم او عبادت ترخنڭ لە خلکو خخە گۈپىنە ناستە غورە كاردى .

❖ ستا په لاروکى تر تىلولو قدرمنە لار د مسجد او تر تىلولو دايدمنە لار ستاد كورلار دە، او په تىلولو كى ستۇنىزمن او سخت حالت هغه دى، چى تە د الله (عزىز) په مخ كى ولار اوسي، او ستا ترىتىلولو سترە بىنە هغه دە چى تا قەھار ذات تە خپل سرد سجدى لە پاره لىكولى وي .

❖ په بشكلى اواز كى د قرآنکىريم اورپىدل، په پوره پاملىنى سره د الله تعالى ذكر، لە حلال مال ڭخە صدقە، په روانە ژىبه خلکوتە وعظ - پىند بىيانول - د نفس لە پاره د نەمعتنۇدك دستەخوان او د زىرە لە پاره باچچى دى .

❖ بشكلى اخلاق او درانە خويونە لە بىنكلومخونو، تورو سترگو او نازكۇ انكوحخە زىيات بىناسىتە وي، ڭكە چى روھى بىنكلالە بىنلى ڭنلا ڭخە غورە دە .

❖ بىنېڭىنى د بدو پېپىنۇمختە نىسى، هوپىنپارى د بدو خواھشاتو مخنيۋى كوي او د تىجربىو زىنگونە لە زىرۇ واعظاتو خخە گىتىردى .

❖ كله چى زىركۈنە داسى كسان وگورى چى هغۇي خپل عمرۇنە په مستى او سااعتىرى كى تېركىرى وي، نوتە بىا د الله لە لورى په هغە بىنە حالت باندى شىكىر

وباسه چي ته په کي قرار لري، حکه چي روغ کس کله ناروغ وگوري نو پرخپل
خان د روغتيا له امله خوشحالپوري .

که يوکافر وگوري نوپرخپل اسلام باندي د الله (ﷺ) ستاینه وکره اوکه يو
بدکاره انسان وگوري، نوپرخپله پرهبزگاري الله تعالیٰ وستایه، که يو ناپوه
انسان وگوري، نو پرخپله پوهه د الله (ﷺ) خخه منه وکره، اوکه ناروغ وگوري
نوپه خپلي روغتيا د الله (ﷺ) ستاینه وکره !

لمرستا له پاره پيدا شوي دي، په رينا يي ولامبه، بادونه هم ستا له پاره
پيدا شوي دي، نوته بي له هواخخه خوند واخله، سيندونه اونهرونه هم ستا له
پاره پيدا شوي دي، له اوبوخخه يي مزه واخله او رنگارنگ مبوي ستا له پاره
پيدا شوي دي، نو په خورلو يي خان خوبن کره، اوبيا د هغه ذات شکر پرخاى
کره چا چي دا ټولي پېرزوئني کري دي .

د وروند په زره کي ارمان وي چي کاشکي دا نږي وگوري، کون د
اورېدو په ارمان وي، په پېښو شل هيله من وي چي کاشکي په خپلو پېښوڅوګامه
واخني، ګونک په دی هيله وي چي یوڅوخبري بې کري وي، خوته د ليدلو،
اورېدلو، تللو او خبروکولو وړتيا لري .

ته دا ګومان مه کوه چي ګواکي دغه ژوند به د چا له پاره بشپړشوي
وي، داسي نه ده، که څوک د کورڅښتن وي هغه به موږنې لري، څوک چي
مبرمن لري هغه به له کار او دندي څخه بې برخې وي، څوک چي اشتها لري
کېداي شي خواره ونه لري، او چاسره چي خواره شته کېداي شي له خوراک څخه
ایسارشوي وي .

د آخرت د توینې له پاره مسجد بنه بازاردي، کتاب د ژوند ملګري ده،
نېک عمل په قبرکي بنه اشنادي، نېک اخلاق د شرافت او وياء تاج دي، دروند
اوینه خوی تریتولو بنایسته جامه ده .

د ملحدينود کتابونو له لوستلواخخه خان وژغوره، حکه په هفو کي داسي
پليت نظریات دي چي ستا زره ناولي کوي او وژونکي زهريه کي شته، له داسي
حماقتونوڅخه دك دي چي د انسان وجدان له منځه وري، لنده داچي تاته له
قرآنکريم اونبوی احاديثو پرته بل داسي غوره څه نشه چي هغه ستا روح پاک او
ناروغې دي ختمه کري .

❖ د قهر په حالت کي هېچ تصميم مه نيسه، که نه نو پښمانه به شي، حکه چي قهرجن انسان دغصي پرمهاں سه فکره لاسه ورکوي، عقل يي په عادي حالت کي نه وي .

❖ خفگان له لاسه تللى شي نه شي راګرخولي، وېرہ ستا راتلونکى ژوند نه شي جورولى، پېشانی برياليتوب نه شي راويرلاي، بلکي راضي نفس او خوشحاله زره دا دواړه د نېکمرغې وزرونه دي .

❖ چي ترڅو د نورو درناوی ونه کري نو له هفوی څخه خپل درنښت هم مه غواړه، پر نورو خلکو د هغې ناکامې پرہ مه اچوه، چي درېښه شوی ده او خپل خان ملامت وکنه، که ته غواړي چي نورخاک دی درناوی وکري، نوته لوړۍ د خپل خان درناوی وکړه .

❖ د کېردي خاوند چي په دي پوی شي، چي دنگي مانې هم رنګيرې، نو ورته په کاردي چي پرخپله کېردي باندي خوبن شي، او د شکېدلو جامو خاوند چي کله پوہ شي د وربېنډوجامي هم یو وخت زږيوې، نو ورته په کاردي چي پرخپله شکېدلو جامو مقناعت وکري .

❖ څوک چي د خپل زره هره غوښتنه مني زره به يي دانه وانه، کار به يي خراب او پېشانی به يي پېرہ شي، حکه چي د نفس غوښتنې کومه ټاکلي اندازه نه لري، بلکي همېشه خپل خاوند ته امرکوي، او هغې ته د فریب ورکولو په هڅه کي بوخت وي .

❖ اى هغه پلاره، چي خپل زوى دي له لاسه ورکري ! تاته په جنت کي د "حمد" په نامه مانې ودانه شوي ده، اى هغه څوکه ! چي د دنیا له ګټوڅخه بي برخې شوی يي، ستا برخه خوپه هفو جننو کي ده، چي ستا انتظارکوي .

❖ مرغه ته په خاله کي، زمری ته په غار او مېري ته په سورې کي خوراک نه رائي، دوى ټول خپله رزوی لتوی، ته هم د هفوی په خپرخپله روزې پسې وګرڅه، نو هغه څه به لاسته راويري چي هفوی يي لاس ته راوري .

❖ دوه مخي خلک داسي انګبرې چي هرلوي غړو د هفوی پرخلاف دی، دوى له مرګ څخه مخکي مري، هري غمېزې ته سترګي په لار وي، د هري غمېزې اړکل کوي، د هري اندېښنې له غړو او خوځښت څخه وپرېرې، حکه چي زرونه يي له ايمان څخه خالي اونفسونه يي تويه تويه شوي دي .

کله چي الله په يو خانگري حال کي پر پېښودي بيا د بل حال غوبښته مه کوه، حکه چي الله (ﷺ) ستا په ګټه بنه پوه دی، که یي نېستمن کري داسې به نه وابي چي کاشکي یي شتنم کري وای، او که یي ناروغ کري داسې به نه وای چي کاشکي یي روغ کري وای !

کبداي شي له کوم سفرخخه پاتي کبدل ستا په خيروي، او د واده نشتولى ستا له پاره برکت وي، کبداي شي د وظيفي دغوبښتي خوابدل به ستا په ګټه وي، حکه چي الله (ﷺ) په هرڅه پوهيري او ته نه پوهيري .

تبره له وني څخه کلكه ده، او او سپنه له تبره څخه کلكه ده، اور له او سپني څخه زورور دی، او باد له اور څخه کلک دی، خو ايمان بيا له روانوبادونو څخه هم زورور دی .

هرکراو چي در پېښيري په حقیقت کي ستا له پاره یو نه هېږدلونکي درس او هره غمیزه چي در پېښيري هغه ستا د یادونو په دفتر کي ژوره یادونه وي، په همدي ښست ويلى شو چي دا ستا په ذهن کي پراته او تلپاتي کربنې يا لیکي دي .

پرياليتوب د ستونزو، کراونو، غمیزو، زخمونو، دردونو، اهونو، او خورونکو شيانو له څو خاڅکو څخه عبارت ده، او ناكامي د بېکاري، تنبلي، کمزوري او سپکاوي له څو خاڅکو څخه عبارت ده .

هغه کس چي د لنډمهالي شهرت مينه وال وي، د بشه ياد، ګټور علم، پوهی اونېک عمل له لاري د تلپاتي وييار هيله نه لري، نو داسې یي و بوله چي دی یو عادي انسان دی چي هېڅ دول همت او غيرت نه لري .

پېغمبر(ﷺ) به بلال ته ويل، اى بلاله ! په لمانځه باندي مو زرونه هوسا کره، یعنې اذن وکړه، حکه چي لمونځ د داد او راحت یو به ډونکي نهردي، یو داسې بشکل او یخ باد دی چي کله په نفس ولګوري نود و پري او خفغان هر ډول اور ورڅه وژني .

کله چي ته له خپل رب څخه سرغونه ونه کري، پرهېڅ چا تبری ونه کري، نوبیا په خواره خوب ویده کېدل درته خوندورشه، بېشکه چي ستا بخت دېر لور او هئي دی سپېڅلي دي، حکه چي ته په دي حالت کي هېڅ دول دېښمن نه لري .

❖ نېڭبختى دەغە چا دە چى شېھ يى پە وىبىنە تېرە كېي وي اوخاك ورتە لاس پە دعاء وي، تباھى دەغە چا دە چى شېھ يى پە خوب تېرە كېي وي اوخاك ورتە خبرا كوي، او بىنە زېرى دەغە چا لە پارە دى چى د خاكوبە زىرونوکى يى خاى نىولى وي، هەغە ھۇك زيانمن دى چى ژېپى لىعنت او بد وايى .

❖ كە پە دىنيوی مەكمۇ كى تاعدل او انصاف پېدا نە كر، نوخىلە دوسىيە دى د آخرت مەكمى تە وسپارە، حكە چى د آخرت پە مەكمە كى شاھدان پېپىتى دى، دعوه او دوسىي بە پە كى خوندى وي، قاضى او فيصلە كۈونكى يى تىرتىلوستە ذات الله (عز) دى .

❖ الله (عز) وايى، تاسوما ياد كېي چى زە تاسو ياد كىرم . كە د ذکر لە پارە پرتە لە دى بلە بېش گىتە نە وى چى الله تعالى بە د ذکر پە بدل كى تا ياد كېي، نۇدا تىرتىلوستە او بىشىرە گئىھە وشمېرە، د الله (عز) لە ارىخە د انسان يادونە خۇمرە سىتر ويار، سرلىوري، ورلاندى كېدنة او شرافت دى .

❖ زېرى دى وي پىرتا چى پاكوالى د ايمان يوه بىرخە دە، حكە چى هەغە گناھونە لە منخە وري، پېپىنخى يى او تا د تولواكانو د تولواك (عز) د ملاقات لە پارە پاكوى .

❖ تە خونېڭبختە انسان يى چى لمۇنخ كوي، حكە لمۇنخ يو داسى رژونكى كار دى چى مەكىنى گناھونە لە منخە وري، ستا راتلونكى سموي، لە الله (عز) پرتە د نورو د غلامى زنخىرونە ماتوي، او د دغۇ توپو ترخىڭ لمۇنخ د مسلمان د سىترگۇ سېرىپىت دى .

❖ هەغە ھۇك چى تل ھىخ كوي، چى نورخىك يى درناؤى وکرى او د خلکو تىرنىوكولاندى رانە شي، نۇ زيانىرە دا دول خلک بىدمىرغە ژوندلىي، مطلب دا چى د خان د شهرت پە موخە ھەن دېڭىرە ئىنەنلىي دە .

❖ د دېڭىرە ئىنەنلىي پە اىرە يواخى نظرونە، پلتىي او درسونە بىس نە دى، بلکى پە دى اىرە خۇجىبىت، عمل او ھېتى تە ارىتىا شتە، لەكە ھىنگە چى د بىن د گىتى او روغتىيا لە پارە بىدنى روزنە، هەرە ورخ يو ساھىت مىزلى، سېيل خاينونە تىگ ھەم پە كار دى .

ماشى پە زمرى زيات لگىرى او هغە تىكوي، خوبىا ھم زمرى ھغە تە بېخ پام نە كوي اونە ورتە گوري، ھكە چى زمرى پە خپلۇمىقىدونو باندى بوخت وى .

لە نا اميدە او بد فالە انسان چىخە كوبىنە شە، ھكە چى تە بە ورتە دەلىنىي او هغە بە درتە دەلى اغزى در پە گوتە كوي، تە بە ورتە اوپە ورکوي ھغە بە درتە پە كى خىري راواباسى، تە بە ورتە لمىستايى او هغە بە يى لە تودوالى چىخە درتە سرىتكوي .

ايا تە پە ربىنتيا نېڭىرغا غوارى؟ كە بى غوارى نو بېر ويراندى ورپىسى مە گرخە، ھغە دېرە نىزدى دە ھغە ستا پە خېل خان كى دە، ستا پە نوبىنتىرىنىڭىر، بىنگىلى خىال، ھيلە من ھود اوپە خىرباندى ستا پە ھلاندە زىرە كى بېرته دە .

نېڭىرغا ھغە عطردى چى تە يى پە خپلۇشا او خوا خلکو نە شي شىنلى، خو كە يو خوشاخى كى بى پىرتا وىنېتلى نودا بە لە امكانە وتلى نە وى .

زمور بىمراغى دادە چى لە الله بېرته لە نورو خلکونە بە ورخ كى لە شلو خلۇ نە بېر وېرىپىو، دا وېرە راسىرە وي چى لە كارە بە وروستە شو، خطابە شو، بېرىپە بە وکىر، فلانى كس راباندى غصە نە شي، فلانى بە شىك وکىرى ..... !

بېرخالك پە دى اند دى چى گواكى هەر خوبىنى لە منخە تۈنكى دە، خوپە ھەمدەھە مەھال كى داعفىدە ھەم لرى چى ھەر خەقان تىلىپاتى دى، مطلب دا چى د خوشحالى پە مرگ باورلىرى، خود خەقان لە مرگ چىخە منكىدى .

زمور خەقىنى خلک د ورۇند ماھى پە خىرىپى، چى پە سەندر كى او سىپىرى او داسى انگىرىپى چى گواكى پە يوه وىرە كاسە كى او سىپىرى، مۇرەھم د ايمان پە پراخە نېرى كى زېرىپىلى يو، خو لە بەدە مرغە مۇرە خېل خانونە د وېرى، دېنىمى، خەقان او ناخوبى پە خېر دىدېختىو د غۇرونۇپە منخ كى را گېركرى دى .

بېشكە چى ژوندون د درنېتتىپە دە، خو تحفە ھە وى شخص تە ورکول پە كار وي، ھەغۇكىسانوته چى ژوند خاندى او ھغۇى ورتە ژاپى، ژوند ورتە لە خوشحالى نە پە خندا وي، خو ھغۇى ورتە خېلى دايرى چېنگى كىرى وي، بېشكە چى دا یو ل خلک بىا د ژوندون وى نە شەمپەل كېرىپى .

یوه بنکاري طوطي په پنجره کي بند کر، نو طوطي په سندرو پيل وکر، بنکاري ورته وویل، ایا دا سندرو وخت دی، ته په دی حالت کي هم سندري وای؟ هغه خواب ورکر، ساعت نه تریل ساعت پوري اسانی راخی.

یو عالم ته چا وویل، چي ته د پادشاه څنك ته ولی نه ځی؟ هغه خوخلکو ته له سرو زرو څخه دک پاکتونه ورکوي، عالم خواب ورکر، زه وبریرم هسي نه چي کله په قهرشي زما سربه غوش کري، له دغو پاکتونو څخه به یې په یوه پاکت کي واچوي اوبيا به یې زما مېرمني ته دالي کري.

ته ولی د سپیو غپا اوري اود بلبلوسندرو ته غور نه نيسی؟! ولی د شپو تياري ويني، خو د سپوبمۍ او ستورو بنکلا ته په کي نظرنه کوي؟! د عسلود مچی له چچلو څخه سرتکوي، خو د ګښن له خوبوالي څخه يې سترګي پتوی؟!

ستا پلارآدم (عليه السلام) چي کله د څپي تبروتني بخښنه وغوبښته، نو رب یې دعاء قبوله کره او هغه یې پر نورو غوره کر، لارښونو نه یې ورته وکره او د هغه له نسل او تبرڅخه یې پېغمبران، شهیدان، اولیاء او علماء را وویستل، پايله دا شوه چي هغه یې د تبروتني له پراو څخه وروسته د مخکيني پراو پرته لا نورهم لورکر.

نوح (عليه السلام) په داسي حال کي چي طوفان د غرونو په څېړې څپو کي و داسي غر وکر، اى رحمانه اى منانه! نو د سترګو په رب کي ورته الهي مرسته ورسپد، الله(﴿) ورته بريا او فتحه ورپه برخه کره اود الله(﴿) دېمنمان رسووا او تباہ شول.

يونس (عليه السلام) د سمندر په ټل کي د دربورو تيارو په منځ کي پربوته، خوڅل رب ته یې یوبېرنې پېغام ولیو چي په هغه کي یې دخپلي تبروتني په اړه اقرار وکر، او د څپلي نيمکري کرنې په اړه یې ورڅخه بخښنه وغوبښته، چي په پايله کي ورته د بربېتنا د پېرق په څېړ د الله(﴿) مرسته ورسپد، خکه چي غوبښته یې رېښتني وه.

داود (عليه السلام) په څپلو اوېنکو سره څپلي تبروتني پرمېینځي چي د توبي جامه یې سپينه شوه، خکه چي د لباس ټوته په محراب کي اوبدل شوي وه، ګندونکي یې هم امين و، بله دا چي هغه د پېشتمي پرمھال پرمېينځل شوي وه.

کله چي ستا کارستونزمن شو، ستونزه دی سخته شوه، له ناهيلى سره مخ شوي نوپه دغه وخت کي بيا خلاصون ته سترگي په لار اوسيه .

که غوايري چي له اندېښمن حالت څخه ووځي، نوخپله طمع له هرغت او وروکي مخلوق څخه پري کره، له الله تعاليٰ پرته له نوروسره اړيکي پرېږده او له تولو انسانو څخه هرارخیزه ناهيلی اختیار کره، بيا وګوره چي څه کېري؟

ستا نفس هغه اوبلن شي ته ورته دی، چي د لوښي رنگ خپل رنگ ته را اړوي، که ستا نفس نېکمرغه وي نوته به هرومرو نېکمرغه، خير اوینايسټ وګوري او که ستا نفس تنګ اوېدفاله وي، نو بېشکه ته به بد مرغې شر اوبدې ګوري!

کله چي تا د الله(ﷺ) بنده ګي وکره، په خپل روان حال دي خوبني څرګنده کره، د لاسه وتلي شي په اړه دي له زغم څخه کار واخیست، نوبېشکه چي ته خپلې تاکلې موخي ته ورسپدي، او هره سېپڅلي موخه او د زړه غوبښته دي ترلاسه کړه!

څوک چي په خپل زړه کي د ايمان او ذکر له بنکلې بن اوپه ذهن کي د پوهی اوتجربو له زرغونې باغچي څخه برخمن وي، نو هغه دي بيا په هېڅ دنیايو شي چي له لاسه یې ورکړي وي نه خفه کېري .

څوک چي خپله نېکمرغه او خوشحالی دخپل مسافر زوی د راتک، د خپل کورد ودانلو یا د دندي ترلاسه کولو پوري ايسارووي، دا پول کسان داسي غولپدلي دي لکه څوک چي د وېښي په خوبونو دوکه کېري .

نېکمرغه په پوره یې پروايني، دروغجنو اندېښنو او وپري په غورخولو کي نغښتي ده .

خندا او ورين تندی روا کوډي، د ميني سودا او د وروګلوي خبرتیا ده او پره مدغه مهال یو داسي بېرنې پیغام دي چي له خان سره سوکالي، سلامتیا او مينه ليږي، همدارنګه یوه منل شوي صدقه ده چي د همدغه انسان خوبني، داد او تینګ قدم بنه څرګندوي .

زه تا له گدودى او ناسم ژوند څخه ايسارول غوايرم، دا هم پايد ووایم
چي د دغى ناخوالى لامل له نظام او ترتیب څخه مخ اړونه ده، چاره يى دا ده چي
هر انسان باید د خپل ژوند له پاره یوتاکلى او برابر مهالوپش ولري، چي له پوره
حقیقت او ورتیا څخه برخمن وي .

که کله درياندي کومه غمیزه او سختي راغله، نوبیا د هري ورځي په
تېربدو سره خوبې څرګندوه، څکه چي د وخت تېربدل ستا له کربدلي ژوند څخه
عمرکموي، یعنې ستونزه د انسان په څېريو تاکلى عمر لري چي له خپلې اندازې
څخه هېڅ تېربى نه کوي .

تاته پکاردي چي د دنیوي غوبنتواو ارتیاوو په اړه یوه تاکلى پوله
ولري، چي له هېڅ به سرغونه نه کوي، د بېلګي په توګه : د استونکني له
پاره باید یو کور، له خپل شان سره ور یوه دنده او د سېرلې یوه وسیله ولري،
څوکه ته د اميدونو او غوبنتو دروازه په پوره دول پرانیستي وساتي او بي کچه
لپوالي اوسي، نو دا بیاستا څرګنده بدمرغى ده .

الله پاک وايي، بېشکه موږ انسان په ستونزو او کړاوونو کي پیدا کړي
دی د انسان په اړه دا یوه اللهی نه بدلدونکي لاره ده، انسان باید په دي باندي
افرار وکړي چي هغه په ستونزو او هڅو کي تل بوخت دی، نو باید له خپل ژوند
سره په بنه توګه وچلېري .

هغه څوک چي خپله توله ورڅ په لوبيو، پنکار، مستېو او بي ګتې کارونو
کي تېروي، هغه داسي انګېري چي له نېکمرغى څخه به برخمن وي، خو پردي لا
پوه نه دی چي هرومروبه دخپلو دغوكړينوقيمت په پرلپسي توګه په غم او
اندبېننو سره لاس ته راوري، څکه چي دا کس د ضرور او ناضرور شیانو تر منځ
پرتله کولوکي پاتې راغلې دی .

په خپل ژوندکي له بي ګتې شیانو څخه خان خلاص کړه، ان که ستا په
جیب او مېزباندي بېکاره کاغذونه هم پراتنه وي هغه لري کړه، څکه هرشى چي له
ارتیا څخه واوري زیانمن شي .

د رسول الله (ﷺ) سېبېڅلي اصحاب تر تولونې کمرغه انسانان وو، څکه د
هغوي په زیونوکي چي کومي وري غوبنتي وي، دومره ژوره پاملرنه بي ورته
نه کوله، د ساده کارونو او اندبېننو پروا بي نه ساتله، بلکي توله پاملرنه بي
ښستیزو کړنو ته وه او خانونه بي په موخيزو چارو بوختول .

د ھەر ۋەل عبادت كولوپرەمھال تاتە پە كار دى چى پورە پاملىنە وکرى او د زىرە حضوردى برابرگىرى، ھكە پە ھغە علم كى خىرەنە وي چى د زىرە لە پۇھى نە بى بىرخى وي، نە پە ھغە لمۇنخ كى خىرەتە چى لە عاجزى خە خالى وي، نە پە ھغە تلاوت كى خىرە شتە چى ژورفەركىپە كى نە وي .

الله(عَزَّوَجَلَّ) وايى: پاكى بىخى د پاكوسىرو لە پارە دى . يعنى پاكىزە خبرى، كىرنى، خويونە، اداب او مېرىمنى، د نېڭانو خلکوپە بىرخە وي، چى دى لېدىنى پە پاى كى د ھغۇي نېڭەرەقى پېشپەرە شي او لە هەر ارىخىزى مىنى او بىرەيالىتوب خە بىرخەن شى .

او پەھىزكاران قەھراوغصە زغمى . يعنى غصە پە خېلوسىنۈكى ايسارو وي او نە پېرىدىي چى نېنى يى ھرگەندى شى، پە دى حالت كى سىتەرە او سپۇرە نە وايى، زيان نە رسوي دېئەنى نە كوي، بلکى خېل خانونە قابوساتى او لە غىچ اخپىستلۇ خە بىدە كوي .

پەھىزكاران بىخىنە كوي، ھغە خلک دى چى بىخىنە او پورە نرمى ھرگەندىي، ھغۇ خلکو چى ورتە يى زيان رسولى وي ھغۇي لە قىد خە خلاصو ي او پە يواھى قەھرەز غەملو يى بىسوالى نە دى كرى، بلکى سرپېرە پەردى لە زغم، حوصلى او بىخىنە خە يى كاراخىستى دى .

الله پاك وايى، بېشكە چى الله احسان كۈونكى خوبىسى . او دا ھغە كسان دى چى چا پېرى تېرى كرى وي دوى ورتە بىخىنە كوي، بلکى پە بىخىنە، مال، شان او شوكت باندى يى ورسەرە هەر ارىخىزە مەستە هە كرى وي، يعنى خلک ورسەرە بىدە كوي خۇ دوى ورسەرە مەستە اونېكى كوي، بىنكارە دە چى دا یول خلک د لۇرۇ درجو اوستۇرۇ پۇرپۇر دى .

ھغە كار چى ستا د نېڭەرەقى لامى وي ھان تە يى ھرگەند او پورە روپىنانە كەرە، د خان لە پارە داسى يوه كېنلارە جورە كەرە، چى پە ھغى كى تە خېل تېتىلۇ خوبىن اونېڭەرەقە تىكى ولىكى، د بېلگى پە یول، ايا دا بىنە حالت درتە لە يوه شخص سەرە تىز لېدىنى ورسەتە درپە بىرخە شۇى؟ ايا يوه تاكلى خائى تە د تىك لە املە درتە پېپىش شۇى؟ كە د يوه خانگەري كارد كولوپە پايلە كى درپە بىرخە شۇى؟ كە پە يوه گەتۈر، تاكلى نظام باندى وچلىپۇر، نۇدا هە پە خېلە كېنلارە كى ولىكە، كە چى دى يوكار وکر نو تە بە يوه اوونى ورسەتە ووينى، چى تا دخېلى نېڭەرەقى پە ارە د نظرۇنۇ يوه روپىنانە او بىنە كېنلارە تىلاسە كرى دە .

❖ د خوشحالوونکو کارونوپه کولوخان عادت كىرە، هغە شيان چي تاتە پە كى خوبىنى بىنكارى، هغە پە نېبە كىرە، بىا لە خېل ذهن ڭخە هەرخە وباسە، هغە كارونه چى تاخوشحالوي ھەن نورهم تىنگ كىرە اوکوم چى دى نە خوشحالوي ھەن ھېرىكەرە، لە دى وروستە خېرە بىنكارە دە چى نېكمىرغى تە د رسېدلىود ھېنى پە اىرە كىكە پېپكەرە پە خېل ذات كى يوه خوشحالوونكى تجربە دە.

❖ پېرخېل خان خوبىن اوسمە، اودى زىرە لە كومى ھەن ومنە، دا بېرە د پام ويرخېرە دە چى تە بايد دخېل خان پە اىرە داسىي يو تصميم ونىسى، چى تە پە كى خوشحالە شي، كە تە د اسلام پە سەمە لار برايرى يى نوھەن نیوكۇ تە چى تە يى ھەد يى، ھېچ پام مە كۆه، ھەن چى نېكمىرغى لە هغە خايە تېنىتى، كوم خائى تە چى شەن نۇھى يى ھەلتە د گناھ وېرمە وي.

❖ د خلکو خەدمەت او بىنە كاركۈھ، خانتە او گۈبىشە مە او سېپەرە، خەنخانە والى د ھەر تباھى سرچىنە دە، خوھەرە غىمىزە، پېرپاشانى، تباھى او فەركەرا بېل پە ھەن وخت كى لە منخە تللى او ورکەدای شي، چى تە لە خېلى كورنى او نۇرۇخلەكسەرە جوبىت او سېپىرى، ھەفوئى تە ڭخە خەدمەتىنە ورائىدى كىرى، نۇخەنە ارواح پۇھانو د نفسي ناروغ د درەمنى لە پارە بىنە نسخە دوھ اوونى د نۇرۇخلەكسەرە كول اغېزمن درەمل بللى دى.

❖ خېل خان تل بوخت ساتە، تاتە پە كاردى چى د پورە فەركەر بېنست دا ھەنھە وکرى چى خېلى زىياتە لارى چارى ولىتى، كە خان د بىنۇ او نا اشنا كارونوپه کولو بوخت وساتى، نوتە بە پە خېلە پوھ شى چى ھۇمرە خوشحالى دى پە بىرخە شوھى وي، خو سىستى او پېرپاشانى د زىرە خەفگان تە ودە ورکوي.

❖ لە نفسي او ذهنى اندىپېنۇسرە لاس او گىرپوان شە، كە كوم شى خەنھە او تىنگ كىرى، نوكوبىنېن وکىرە چى د خېلى خوبىنى يوه بىنلى روزنە سرتە ورسوئى، پە پاى كى بە تە وگورى چى سىتا ذهنى اونفسى حالت ھۇمرە بىنە والى پېيدا كرى دى، هغە كارچى تە يى پە تېرۇ وختۇنوكى پە كولو خوبىنېدىلى ھەماگە بىا هە تېرسە كىرە، لە كومە تاكلى بىنلى روزنە يى لە ملگەرۇ سرە چەكتە تلل !

❖ كوم كارچى دى بشېپكەرى نە وي خان پىرى مە خۇرۇھ، تە بايد پە دى خېرە پوھ شى چى د لويانو خلکو كارونه پاى نە لرى، خىنەن خلک داسىي انكېرى چى ترەخۇ يى خېل تۈل كارونه بشېپكەرى نە وي تىرەھە مەھالە بە دوھ نېكمىرغى ونە مومى، نوكوم شخص چى مسوولىت ولرى هغە كولى شى لە ناغېرى پىرتە د

خپل کارهغۇمرە بىرخە سرتە ورسوی خۇمرە چى شونى وي، بلکى پە هەدى
وخت كى كولى شي لە خوشحالى خە خوند واخلى، خو پە دى شرط چى پە
كاركى يى نىمىگىرىتىانە وي كرى !

❖ سىالى او مقابله كى تبزى مە كوه، تە بايد پرخپل خان باندى لە توانە
پورتە زور ونه كرى، پرتە لە دى چى د بىرالىتوب موخە دى خپلە نېڭەر غى تاڭلى
وي، نولە هيچا سره پە يوه كاركى سىالى ونه كرى !

❖ خپلى ولولى بندى مە ساتە، د ولولو كوبىل او تومبىل ذەنى كىدوسى منحىتە
راوپى او د خوشحالى پە وراندى سترخىدونە پىداكوى، لۇدە دا چى خپلى ولولى
پتى مە ساتە، بلکى پە داسى يو وى عبارت يى خېرىنى كىرە چى هەۋە ستالە نەفس
خە خە ھە فشارونە لە منخە يوسى، چى د هەمدەغۇرە ولولو لە املە درتە درپېبن
شوي وي .

❖ د بىل چا پىرە پرخپلە غايرە مە اخلى، دېر وخت ئىينى خلەك د يوه بل شخص
د پېيشانى او غم لە املە خپل خان ملامت گىنى، د خەقىغان، مسۇولىت او غلطى
احساسىي، سرە لە دى چى هەۋە بە لە پېبن شوي مشكىن خە پە غۇڭە توگە پاك
وي، نۇ تاتە دا زىدە كىرە پە كارده چى هە انسان يواخى د خپل خان پە اىرە مسۇول
دى . دا سەمە دە چى خواخوبىي او مىستە كول يوغۇنېتلى شوئى كار دى، خو
ھەرخە خانتە خپلە اندازە لرى اوپە ھەركاركى لومۇرىتوبونە شرط وي، بل دا چى
انسان پەر خپل خان تەرھەرچا بىنە پوهىرى . ھېچ كەناھ كۈونكى نفس د بىل چا كەناھ پە
خپل او بىرۇنە شي بارولى .

❖ خپل تصميم سەدلاسە ونىسە ! خۆك چى خپلى پرپېكىرى د اوبرىد وخت لە
پارە خىدوى، نوپە حقيقىت كى خپلە خوشحالى خۇساعتونو، خۇورخۇ
او خۇمۇياشتۇتە ورۇستە كوي، دا خېرە پە ياد وساتە چى كە تە سەدلاسە كومە
پرپېكەر كوى، نومعنا بە يى دانە وي چى تە لە ھەۋە پرپېكىرى پە ھېچ شەكل سره پە
شا كېدلاى او يا پە كى ھە بىلۇن راۋىستلائى نە شي .

❖ د خپل خان پە قدرپوه شە، كە كلە د يو كار پېيل كول غوارىي، نو د
پوھانو دا وينا پە ياد ولرە چى وايى : الله تعالى دى پرھە چا باندى رەم وکرى،
چا چى د خپل خان قدر پېزىندىلى وي . د بلکى پە يول كە تە د پېخس كەنلى پراو
تە ورسىپىرى او تە غوارىي چى يو خانگىرى ورزش وکرى، نوبايىد پە مىل، لامبو،
تىينس اودى تە ورتە پە نورو لوپو چى ستالە عمرى سره وى بشكارى فەر وکرى،

نه دا چي د فوتیال - د پښي پندوسيه - په خبر ورزش ته پام وروابروي، زيار وباسه چي د خپلو مهارتونو ودي ورکولو ته دوام ورکري .

❖ د خپل خان پېژندي په زده کره خان پوه کره، د خان پېژندي له پوهی پرته که داسي ژوند کوي چي خان ته په کي وخت نه ورکوي، چي په ژوند کي ستا حالات، دندي او مسؤوليتونه برابرکري، نو دا يوه ستره ناپوهی ده . نوهغه کسان چي خپل خانونه نه پېژنۍ په حقیقت کي هفوی خپل توانونه او ورتیاوي نه پېژنۍ .

❖ د ورخني ژوند په کارونو کي له اعتدال - خخه کار واخله، يعني که کولای شي نو د وخت يوه برخه د ارام له پاره وټاکه، (تول وخت په کار کي مه تپروه)، د "اغریق" داسي عقیده وه چي له وخت خخه بي برخې سېږي راحت نه شي کولي، چي خپل انسانيت خوندي وساتي .

❖ د سختوحالاتود مقابلي له پاره تل چمتو اوسيه ! د هوسا ژوند تپرولو یواخینې لار دا ده، چي د ژوند په اوړدو کي باید له ناخاپي خطرونونسره مقابله وکرای شي، ترهجي پوري به څه شي زده نه کري، ترڅود ژوند دستونزو د مقابلي له پاره تینګ هود ونه لري، د بیلکي په دول، که غواړي چي په اوښوکي د پوبدلو د خطرمخه ونیسي نو لامبوزده کړه .

❖ داسي قولف نشه چي خلاص نه شي، داسي زولنه نشه چي نه خلاصېږي، داسي لري شي نشه چي راټردي نه شي، او داسي مسافر نشه چي کور ته به نه راکرخي، دا هرڅه په تاکلي وخت او نېټه باندي سرته رسپريو .

❖ په صبر او لمائنه سره له الله خخه مدد وغواړي. خکه چي دا دواړه کارونه د ژوند د سوند مواد، د سفرتوبه، د بنوهيلو دروازه او د خلاصون کيلې ده، که چا له صبرخخه کار واخیست او لمونځ یې تینګ کړ، نودغه شخص ته په ریښتنې سباوون، پنکاره برباليتوب او نژدي مرسته باندي زېږي ورکړه .

❖ بلال (رضي الله عنه) د مشرکينو له خوا په دورو ووهل شو، وتكول شو، د حمکي پرمخ راکاپول شو، عذاب ورکړيو، وشېل شو، خوبیا یې هم د(احد، احد) غو کاوه، خکه چي د (فَلْنَ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) په معنا پوه شوی و، کله چي هغه جنت ته داخل شو، نوخپله قرباني او عمل یې کم وکنل، خکه چي د سامان ارزښت له نغدو روپو- عمل- پرتله څوچنډه زيات و.

❖ دنيا څه ته وايي؟ که جاموته وايي نو که هغه قيمتي وي ته مجبور يي چي بني يي وساتي او خدمت يي وکري، خوهجه ستاختمت نه کوي، که مبرمن ته وايي نو که هغه بشايسته وي د محبت له امله به پري کريوري، که پير مال ته وايي نوکه هغه پيرشي ته به د هغې خزانه دار او خارونکي شي، دا د دنيا خوشحالی ده نوعم به يي څرنګه وي؟

❖ تول هوينياران د نېکمرغى د لاسته راويرلو هڅه کوي که په پوهه، مال او که په منصب سره وي، خوپه دوى کي تر تولونېکمرغه د ايمان څښتن دي، ځکه چې له خپل رب سره تر مخامېدلو پوري يې نېکمرغې په هر حالت کي تلپاتي وي.

❖ د شک، غصي، ناخوبني، نيوکو اونفصي غوښتنو په څېله ناورو ناروغيو څخه د زيره سلامتيا، له عقيدوی ناروغيو څخه خان پاکول د نېکمرغى له ځنځير څخه شمېرل کيري.

❖ پېر هوينيار هغه څوک دی چې خلک معذور وګني، يعني د نورو خلکو کرنې او خبرې په بنه ډول سره انځورو، يا دا چې هغه داسي یوشخص دی چې خلک له ده او دی له خلکو څخه په راحت کي وي.

❖ اللہ (ﷺ) موسی (عليه السلام) ته وايي هغه څه واخله چې ما درکري دي او شاکر اوسي.

❖ پېرڅلواشتو قناعت وکړه، پېرڅل قسمت - برخه - خوین اوسي، کوم ذهنې قابلېت چې لري هغه ته وده ورکړه، خپل توان په ګټوروشيانو کي وکوماره او اللہ تعالى چې کومي پېرزويني درپه برخه کري دي دهفي له امله يې ستانيه وکړه.

❖ توله ورڅه باید یوکار ونه کري، لکه توله ورڅه په لوستلو، فکرکولو، لیکلواو یاحفظ کولو تپه کري، بلکي له هر کارڅخه یوه پېرڅه ترسره کړه اوپه یوه ورڅه کي څو ډوله کارونه وکړه، ځکه چې په دي سره نفس نور هم تکړه کيري.

❖ پنځه وخته لمونځونه ستا وختونه سموي، نو له هر لمانځه څخه وروسته باید یو ګټور کار په نظرکې ولري.

❖ د بنده خیرپه هغه څه کي دی چي الله (ﷺ) ورته غوره کري وي، ځکه چي الله (ﷺ) د بنده پرحال له د څخه بنه پوهري، او پر بنده باندي دهفي له مور څخه چي زبيولى يې دی خورا مهربان دی، نو بنده پرته له دی چي د خپل رب په پرپکره خوبسي بشکاره کري، خپل کار وروسپاري او خپل پالونکي، بدار او خالق د خان له پاره کافي وکني بله لارنه لري .

❖ انسان له دی امله چي کمزوري او ناتوانه دی پرهغه څه نه پوهري، چي د خيبي پردو ترشا دي، یواحی له څرکنده شيانو پرته نورهغه شيان نه ګوري، چي له سترګوناه دي، غيبي پوهه خو یواحی الله (ﷺ) ته شته او بس، پرهمدي بنسټ دېر وخت ګورو چي یوه ستونزه په نعمت بدله شي، دېرڅله یوکړاو په الهي ورکړه بدله شي، نو د انسان خيرپه هفو شيانوکي تاو شوي دی، چي ورته په سترګو بنه نه لکپري .

❖ زموږ د تولو پلار آدم (عليه السلام) له وني څخه خوراک وکړ، چي په همدي کارسره يې د الله (ﷺ) له امره سرغرونه وکړه، او په پاڼي کي الله (ﷺ) هغه حکمي ته راکوزکړ، د پېښې بشکاره اړخ خودا دی چي آدم (عليه السلام) بشه اوسم څای پرېښو، نو له بد سرنوشت سره مخامخ شو، خو حقیقت بل دول دی، یعنی دېره بشه پايله ورپه برخه شوه، ځکه چي الله (ﷺ) د هغه توبه قبوله کړه، لارښوونه يې ورته وکړه، پېغمبري يې ورکړه، له نسل څخه يې پېغمبران، علماء، شهیدان، اولیا، مجاهدين، عابدان او د الله (ﷺ) په لار کي قرباني ورکونکي خلک راميدان ته شول، سبحان الله! تا سو وګوری چي د آدم (عليه السلام) د دوارو حالتونو په منځ کي خومره توپيردي، لومړۍ هغه حالت چي الله (ﷺ) په دې قول کي یاد کړي دی: ای آدمه ته اوستا مېرمن په جنت کي اوسيروي او د جنت له مېووځخه پرماته وخوری! دوهم حالت چي الله (ﷺ) په دې قول کي یاد کړي دی: بیا الله هغه غوره او انتخاب کړ، توبه يې ومنځ شوه او الله ورته لارښونه وکړه . نو لومړۍ حالت له استوګنۍ، خوراک او څښاك څخه عبارت و، چي دا داعمو خلکوحال هم دی او کومه خانګري موخه نه ده، خودوهم حالت د انتخاب يا خانګري کېدو، پېغمبری او لارښونې حال دی چي دا یو لوی شان او ستر ویار دی .

❖ وګوره داود (عليه السلام) تېروته، خو سمدلاسه پښمانه شو، الله پاک ته يې وژرل، په پاڼي کي ورته تېروته په سترنعت بدله شوه، ځکه چي هغه خپل رب په صحيح معنا د یوه منونکي او عاجز بنده په څېږډنلي و، او د بنده ګي

موخە همدا دە، خكە چى د بندە گى لە بنسىونو خە يوھم الله(ﷺ) تە زاري او بشپەر سىلىمپىدل دى .

❖ ابن تيمىيە(رحمه الله) خخە د دى حديث مبارڪ پە ارىد پۇشتتە وشوه چى : الله تعالى د مؤمن پە ارىد د داسى يوه كارفيصلە نە كوي چى د هغە پە كى خىرنە وي . لە ابن تيمىيە(رحمه الله) نە پۇشتتە وشوه چى اىيا دا حديث د بندە پە ارىد د كناد تقديرتە هم شاملىرى او كە خىنكە؟ نوهغە ووپل هو! خو د پېنىمانىيا، توبى او عاجزى خرىكىنلۈپە شتون كى . نو جوتە شوه چى د بندە پە ارىد د كناد پېپكىرە او برخلىك خوپە بىنكارە بول د بندە لە پارە ناخوبىشە او ناورە وي، خو د يوه تاكلى شرط - توبە ويسلىو او پېنىمانىيا- پە شتون كى كەدايى شي پە پىتە توگە . خوبىنى لامل ھە وگرخى .

❖ د الله(ﷺ) غورە بندە او پىغمەر محمد(ﷺ) تە چى لە تكلىفونو وروستە كوم خىرالله ورپە برخە كەرھە يو خىنەن حقىقت دى، خكە چى هە ستوزە ورتە ورسىپە، راتلونىكى وخت دا وبنودە چى هغە د يوه ستربرىيالىتوب او خوشحالى پېلماھە وە، قوم بىي پىغمەرى پە دروغۇ وگىنلە، د جىنگ او دىمىنلى لار بىي ورسە ونيولە چى پە خرىكىنە توگە دا يو ناورە كاردى، خوپە حقىقت كى پە راتلونىكى وخت كى د غۇلەستە راورنولامل وگرخىدە، لەكە : د جەداد د بازار جورپىدل، د الله تعالى لە دين سره مرسىتە او دەغە پە لاركى قربانى، هاغە غزاكىنى چى الله(ﷺ) د خپل گران پىغمەر(ﷺ) مرسىتە پە كى وگىرە، چى د بىرالىتوب لامل شو، پە هەمدۇغۇزاكاتوکى الله(ﷺ) د مۇمنانولە جىلى خخە خىنى خپل خان تە وبلل - شەھيدان بىي كىل - او پە پاپ كى بىي ورتە جنت تىپاتى استۇكىخى وگرخو، كە د كافرانو لە ارىخە داغە مقابله او غېرگۈن نە وي، نو دا سترخىر بە كلە د مسلمانانو پە برخە شوئ وي؟ .

❖ كلە چى رسول الله(ﷺ) لە مكى مكرمى خخە وتلو تە اى شو، نوپە بىنكارە بول دا ھە بىشە كارنە و، خوكە خىرىشونود دى ترشا لوى خير، كامىابى او بېبىكىنە نغېلىتى وە، خكە چى رسول الله(ﷺ) دەمەدغە هجرت پە بركت سره اسلامى حکومت پە پېنۋە دراوه، ملاتىرى بىي پىدا كىل، مۇمنان او رېبىنېتى خىلە كە كافرانو او دروغىنۇ خخە پە ايمان جەداد او هجرت كى بېل شول، د أەد پە غزا كى چى كلە رسول الله(ﷺ) او اصحاب بىي د جىڭرى پە دىگەرى پاتى راڭلۇ، نوپە بىنكارە بول يو ناورە حالت و، چى پرمسلمانانو باندى سخت تمام شو، خوتىشى بىي داسى د خير رازونە پراتە وو چى دىلتە بىي د تۈلۈيادونە سختە دە دېلىكى پە توگە : د دى خرىكىنى ناكامى پە واسطە الله(ﷺ) د خىنۇ لە زىرونۇ خخە هغە غۇرۇ او پېرخۇلۇ

خانونو باندي وييار وويست، چي د بدرپه غزاکي ورتە د بري له امله پيدا شوي و، همدارنگه په دې غزا کي الله(ﷺ) حينو اصحابو ته دشهادت وييار ورپه برخه کي، لکه د شهیدانوسدار حمزه اين عبد المطلب، د اسلام سفير مصعب بن عمير، عبدالله بن عمرو الانصارى (رضي الله عنهم) يعني د جابر (رضي الله) پلارله چاسره چي الله (ﷺ) خبرى کري دي، او دوى ته ورتە نور کسان. د أحد غزا وه چي منافقان په کي الله(ﷺ) رسوا کړل، د هفوی پت رازونه او کرنلاري بي خرگندى کري، اود رسول الله(ﷺ) تول هغه حالات او مقامونه په دغه حالت باندي پرتله کړه په کوم کي چي په بنکاره بنه ستونزه پرتە وه، خوپه پت دول هفي کي رسول الله(ﷺ) او ټولو مسلماناتوته خير پروت و.

❖ څوک چي په دې پوه شوچي د مسلمان په اړه د الله (ﷺ) هردوول پرپکړه او برخليک د بنده په ګتيه دی، نوخرګنده ده چي بيا به پرسره پيدا کيوي، په ورپښ شوي حال به خوبن وي او د خپل پنه راتلونکي وخت زپري او پیلامه به يې ګني . د دي هيلى په درلوډلو به بيا له دغه انسان څخه هردوول خفگان، زره تنکي او انډېښني له منځه خي، هغه به بيا خپل تول کارونه الله(ﷺ) ته سپاري، په هردوول پرپکړو به بيا هېڅ دول نيوکه نه کوي، نه به يې غندۍ او نه به په غصه کيږي، بلکي د الله شکرې به پر خای کوي، له زغم څخه به کاراخلي، تردي پوري چي د بنو پايلو رنا ورتە وڅلوي او د کراونو ورپخې به ورڅخه کده وکري .

❖ نوح (عليه السلام) نهه نيم سوه کاله په دعوت کي کراوونه وز عمل، له پوره زغم څخه يې کار واخیست، توحید ته د بلني په نيت يې شپه او ورڅ په پته او بنکاره ډول کاروکر، په پاي کي الله پاک هغه وژغوره اود بنمن يې ورتە د طوفان په څپوکي تباہ کر .

❖ ابراهيم (عليه السلام) د مشرکينو له خوا په اور کي اچول کيږي، خو الله (ﷺ) په خپل قدرت سره په هغه باندي اور په برابره توګه يخ کر او وېي ژغوره، الله(ﷺ) هغه د نمرود او د هغه د قوم له چل ول څخه ژغوري، پرهفوی يې برلاسی کوي او دين يې د تل له پاره پررحمکه حاکم ګرځوي .

❖ موسى (عليه السلام) د الله تعالى د ستر دینمن فرعون له بېلاپلوا چلونو او ستونزو سره مخ کيږي، شرل کيږي، خو له دغو ټولوسره بيا هم الله(ﷺ) هغه ته په خپل دینمن فرعون بري ورپه برخه کوي، داسي یوه امسا ورکوي چي هغه پري ټوله هغه کوډګره لوبه له تېغه تېروي چي هغوي رامنځته کري وه، الله (جل

جلاله) دهغه په مخ سمندر دوه پرکه کوي، په داسي دول يي ورڅه ورایروي چي هېڅ بشر يي نه شي انټورو لای، دبمن تبا او همپشه يي له رسوايی سره مخ کوي .

له عيسى(عليه السلام) سره بني اسرائيل جنگييري، هغه ته د تبر، مور او دعوت په اره کراو ورپښوي، د وژلو هڅي يي کوي، خوالله (ﷺ) هغه خپل ځان ته وربولي، ستيراليتوب ورپه برخه کوي او دبمنان يي له زيان او مخ تورى سره مخامخوي .

زموږ پیغمبر مخد({}) د مشركانو، یهودو اونصاراواو له خوا له سختو کراونو او خورونوسره مخ کيږي، دول دول مشکلات ګالي، دروغجن ورته ويل کيږي، مخي ته يي خلک ودرېري، ملندي ورپوري کيږي، ګنڅل کيږي، د شاعر، دروغجن، کوپګراو لوپني په خبر په ناوiro نومونو نومول کيږي، له پلړتني تابوبي څخه شېرل کيږي، جنګ ورسره کيږي، ملګري يي شيهدانپوري، خورول کيږي، د هغه په پاک لمنه مېرمن تورلګيږي، دول دول ستونزې ګالي، د بهرنېو پرغلونو ګواښونه ورته کيږي، لوړه اوښوزلي پري تېږي، زخمي کيږي، دوه غابشونه يي په شهادت رسیري، هاغه کاكا له لاسه ورکوي چي د ده ملاتريه يي کاوه، د مومنانو د مور، خديجه(رضي الله عنها) په خېرمېرمن يي وفات کيږي، چي دېره خواخوردي يي ورسره پښوئه، د مشركينو له خوا په "الشعب" کي قلابند کيږي، تردي چي ګران پیغمبر او ملګري يي د ونو د پانو خورلوته اړکيږي. په خپل ژوند کي د خپلو لوپو مرینه ګوري، په مخ کي يي د ګران زوی "ابراهيم" روح وحی، په خپل ژوند کي څوڅله دقتل او ترور له هڅوسره مخ کيږي، داسي یو وخت هم پري راغلی چي د لوړي له امله يي تېړه په ګېډي پوري تېلې ده، داسي هم شوي چي د وريشو ډوډي يا خرابه خرما يي هم نه ده موندلې چي هغه وخروي، د أحد په غزا کي له ماتي سره مخ کيږي، په همدغه خاي کي يي ترنه حمزه (رضي الله عنه) توټه ټوټه کيږي، په خپل ژوندکي دېرکريږي، له اصحابوسره يي ستونزه سخت لمزوړي، د خطرونو له امله يي زړه ستونی ته راخي، خپل موختوته د رسپډلپه لارکي له دېرو تکرونوسره مخ کيږي، د ظالمانو او کبرجنوڅلکو له غرور، د باندې چيانوله بي ادب، د شتمنو د کبر، د یهودو د کيني، د منافقينو د دسيسو، د دعوت په لارکي د څلکو له نه منلو يا وروسته والي سره مخامخوي، او داسي نوري پېشمېره ستونزې يي ليدلي دي، خو بيا يي هم بنه پايله ورپه برخه کيږي، اللهي مرسته يي ملګري او بريالي کيږي . نو الله (ﷺ) د خپل بنده محمد ({}) دين او شريعت څرګندوي، د کافرانو ډلې او ټولي ته ماتي ورکوي، او دبمن

له پوره سپکاوي سره مخ کوي، بېشكە چى الله پرخپلوكارونوباندي پوره بىلاسە دى، خو بېرخلىك نه پوهىري .

❖ ابوبكرالصديق (رضي الله عنه) د اسلام په لار کي ستونزى كالي، مالونه لەکوي، په قوم کي خپل شان او شوكت له لاسە ورکوي، دالله تعالى په لار کي هر ارزىننىڭ او ارزان شىيان مصروفىي، چى په پاي کي يى د "صديق" په لقب كەنلۇ بىرالى كېري .

❖ عمر بن الخطاب (رضي الله عنه) په محراب کي په خپلپاڭو وينوکى له داسى ژوندە وروستە شەھيد كېري چى دەھە يول ژوند له جەھاد، قربانى، سرېنندىنو، پەھبىزگارى، عاجزى او عدالت چخە باك و .

❖ عثمان بن عفان (رضي الله عنه) د قرآنکىريم د تلاوت په حالت کي د باغانىنولە خوا پە شەھادت رسىپرى او خپل روح دخپلۇ لۈرۈ موخۇ پە خاطر قربانىو .

❖ علي ابن ابي طالب (رضي الله عنه) د اصولى اوكلۇ درىخونو، قربانى، سرېنندىنى، د دين د مرستى او رېبىنتىنولى په خېر لە لۈرۈوكارنانمو او ويارونونو خە وروستە پە مسجد کي د ئىلم په كەمین کي پە شەھادت رسول كېري .

❖ حسین بن علي(رضي الله عنهمما) تە الله تعالى د شەھادت مقام ورپە بىرخە کوي او د ئىلم پە تورە شەھيد كېري .

❖ عبد الله بن الزبير(رضي الله عنه) تە الله تعالى په خپل پاك حرم کي د ئازالم "حجاج" پە لاس د شەھادت وياز او عزت ورپە بىرخە کوي .

❖ امام ابوجحنىفه (رحمه الله) د ابوجعفر منصورلە خوا د قىضا د منصب د نە قېلولو او حقپالنى له املە پە دورو و هل كېري، بندى كېري، پە شەھادت رسىپرى، خو الله (ﷺ) يى نوم پە تولە اسلامى نىرى کي خلوى .

❖ سعيد بن جبیر(رحمه الله) چى يو سترتابعى و د "حجاج" پە لاس پە بى رحمانە توگە پە شەھادت رسول كېري .

❖ امام احمد بن حنبل (رحمه الله) له حق چخە د دفاع په لار کي بندى كېري، پە دورو و هل كېري، خوپە پاي کي د اهل سنت او جماعت سترامام كېري .

❖ امام احمد بن نصرالخزاعي چي يو ستر داعي و، د حقپالني له امله د عباسی خليفه "واثق" په لاس شهید کيږي .

❖ ابن تيميه(رحمه الله) بندی کېري، له خپلی کورني، ملګرو او كتابونو خخه بېلېري، خو الله (ﷺ) يې نوم په تولو خلکو کي لوړ کړ .

❖ همدارنگه حقاني عالم "سعید بن المسيب" د مدیني د والي په لاس په دورو و هل کېري .

❖ د هجرت د ديار امام مالک بن انس (رحمه الله) هم د مدیني د والي له خوا په دورو و هل کېري .

❖ د حدیثو ستر عالم امام عبدالله بن عون د "بلال بن ابي بردہ" په لاس و هل کېري .

❖ که زه ليکوال- وغوارم تاسوته هاغه خلک وشمېرم، چي د ظالمانوله خوا له کارخخه ګوبنه يا بنديان شوي، يا په دورو و هل شوي، يا وژل شوي او يا نور تکلیفونه ورته رسپدلي دي، نو دا به د موضوع د لا اوپرديدا لامل شي، بلکي د کومو بېلګو مو چي دلته یادونه وکړه همدوره بس دی .

***

پایله

راشه چي زه او ته دواړه د هغه ذات چي غني، واحد، بي نيازه، تلپاتي ژوندي، قيووم، کار رغونکي، چي لوبيوالی، جال او عزت لري، په در کي بي پربوخو، د هغه د وحدانيت دروازي ته ورشو، لاس ورته پورته کرو او زاري ورته وکرو، په غوبښته کي ورڅه تينګار وکرو، د هغه لورښتونه سترګي په لار اوسو، خکه چي هغه شفا او عافيټ ورکونکي ذات دی، هغه زمور له پاره کافي دی، هغه زمور پيدا کوونکي، روزي ورکونکي، ژوندي کوونکي اوامر کوونکي رب دی . (ربنا اتنا في الدنيا حسنة و في الآخرة حسنة وقنا عذاب النار). اى الله! د دنيا او آخرت نېکي را په برخه کېري او د دوزخ له اوړه مو وزغوري! اى الله! موږ له تا څخه بخښه، عافيټ او د دنيا او آخرت تلپاتي رو غتیاغوړو! اى الله موږ له تا څخه هغه خير غواړو، کوم خير چې ستا پېغمبر (ﷺ) غوبښت دی، او پرتا باندي له هغه شرڅخه پناه غواړوله کوم څخه چي ستا پېغمبر (صلی الله عليه وسلم) پناه غوبښت ده. اى الله ! موږ پرتا باندي له اندېښني، غم، ناتوانی، تنبلي

وېرى او د پور د بېروالى او د خلکوله زياتي څخه پناه غواړو !

اعتذار

د ژباري، څېرنې او کره ليکني پرمھاں چي څومره خوند ما له دغه کتاب څخه اخيستي، يواخي زما رب او خالق ته څرګنده ده حکه چي دا ژباره تر وروستني کره ليکني او څېرنې چي مي کلمه، کلمه او جمله، جمله څېرلى او بیا ليکلى ده، د کمپيوټر له تېيوڅخه مي چي لاس پورته کړي، نو هماوغه وخت مي د همدي کتاب ليکوال ته د زره له کومي دعاګاتي کړي دي، که د الله (عز) خوبنه وي، نوهيله لرم چي د قېلېدوخای ته به بې د اخلاص مرغه ورسوي . په دغه وروکي علمي خدمت کي نيمکرتيا د خپل نفس کمزوري او بشپرتيا بې د پاک خښتن له خوا ورکره، توفيق او بری بولم . بايد یادونه وکرم چي په ۱۴۳۳ هـ ق کي دا کتاب وژبارل شو، خود بلاپلو تخنيکي او تولنیزو خندونو په شتون کي وځنډده خو بیا هم د الله (عز) په پېمانه مرسته بې د کتاب د صير په بېري کي د هيلوساحل ته بیا په ۱۴۳۷ هـ ق کي راورساوه، بدختانه د امانت څخه بده استفاده وشوه او په مصرابو پېښور کي تشن په نوم پېښتو قېضه کړ، د الله تعالی په فضل بیا هم د چاپ تر درشل تېرشو، هيله ده چي د گرانو لوستونکو تنده پري ماته شي . د کتاب له ژباري، لوستلو، چاپولو څخه مي غبت اهداف په خپلو دوه شعرونو کي رانګاري :

هرسهارد نوى ورخې ته سلام دى اشنا

اندېښنو کي دوب انسان ته دا پېغام دى اشنا

دېرون په قېصو گوره چي رنځور نشي

د سبا ورکو حالاتو کي ترور نه شي

نېکمرغې ده چي تکلاره مو اسلام دى اشنا

هرسهاړ د نوى ورخې ته سلام دى اشنا

جدا ګرځه د شهرت له ناروغانو نه

لري لري د شهوت له لپونيانو نه

په دې دا ورو کي اخته چي وي بدنام دى اشنا

هرسھار د نوی ورخی ته سلام دی اشنا

د غیبت له بد ناسور نه خان په خنگ کره

په خولی لاس لرہ کارونه بیا د ننگ کره

خوشحالی د مسلمان خو لویر مرام دی اشنا

هرسھار د نوی ورخی ته سلام دی اشنا

د خبل عمر نندارتون کې دا بنکاره کره

تکبر په عاجزی بساندی اره کره

دخوب کت دی بیانا نو گوره په لو بام دی اشنا

هرسھار د نوی ورخی ته سلام دی اشنا

هر قدم کې د خپل خان څارنه وکړه

قام واخنه د باطل غذنه وکړه

پرمختګ د عقیدی کې دا لوی ګام دی اشنا

هرسھار د نوی ورخی ته سلام دی اشنا

په جامه د امانت کې چې خیانت کري

پاکه مینه چې په اور د شیطانت کړي

په زړه تور په ژبه خور په سرسرام دی

اشنا

هرسھار د نوی ورخی ته سلام دی اشنا

دوه مخي خو اور لګيت د هر یوکار دی

جدا کړي یې یو یار له بله یار دی

حقپالی د "حقوقی" روح او اندام دی اشنا

هرسھار د نوی ورخی ته سلام دی اشنا

له خواړه خوبه چې پاڅېږي سبا
کاروان مه ٿيره د هيلو تر بېگاه
هره ورخ د نوي ورخ لمن اوږديږي
تورمابنام کي بېرته تاوه شي تورېږوي
پرون تېرسو په هېڅ شان راتلای نه شي
سبا نه بنکاري څه حال ويلاي نه شي
په نن ورخ کي ټول راټول کړه خپل کارونه
د پرون او سبا مه کوه غمونه
څه چې ځانته خوبنوی بل ته يې خوبن کړه
په بنېګنو باندی اور د کرکي یخ کړه
سرتیت نه کړي چاته طمعه کې د مال
درپه برخه به ذلت شي هر مهال
ژبه پاکه کړه له سپکو ستفو سپورو
څای په زرونو کي پیدا به کړي د نورو
خپل غم ووژنه په توره د ايمان
د شر زهرو ته ودرېره په میدان
زیره دي پاک کړه له حسد او له کیني نه
بې صبري او بېره وشره سیني نه
تببل مه شه د نېستي له کوره اوڅه
کار کوه د اوړګاري له اوره اوڅه

د روغتیا په نعمت هرمهال شاکرشه
په غمیزو او کراونوکی صابرشه

د غمنو درمانه په قران کره
"حقوقی" سره خبری دایمان کره

د ژیارونکي لنده پېژندنې: په علمي ليکنو او ژیارو کي د ليکوال او ژیارونکي تعريف د لوستونکولپاره حکه لازم وي چې لوستونکي د ليکونکي او ژیارونکي د علمي او اجتماعي حیثیت څخه لپه تر لپه معلومات ولري حکه چې علم يو روحي علاج دي او دا علاج باید د هر ناپېژندل شوي شخص څخه ونه شي ترڅو چې زیان يې په ګټه غالب نه شي نود مخورو ملګرو په مشوره : احمدشاه حقوقی د الحاج ځارنپوه جمال الدين خوي د الحاج فاضي رحمت الله خان لمسي د شیخ صحبت بابا کروسى او د شیخ سعادت خان بابا کودى دي، په خټه عرب او په ملت افغان او د ننګرهار ولايت د کامی ولسوالۍ او سپدونکي دي، مورنۍ ژبه يې پښتو ده، خو دري، عربي، انگلیسي، اردو باندی ليکل او لوستل کولای شي. ابتدائي زده کېږي يې د کابل په سیدال ناصري بنونھي، او ثانوي زده کېږي يې د هجرت پرمھال د سید جمال الدين فغان نهاري عالي لپسه کي ترسره کېږي، د ثانوي زده کرو ترڅنګ يې له وخت څخه استفاده وکړه او د کلام الله مجید حفظ يې بشپړکر، د حفظ سره ترڅنګ حديث او تفسیر ولوستل، (معهد ابي حنيفة للدعوه واعداد الدعاه) يې هم ولوست کوم وخت چې د لومری خل لپاره تاسیس شو. د ثانوي دوری له فراعت څخه يې وروسته د قرانکريم تجويد د پېښور په مرکزي دارلقراء کي ترسره کېږي. بیا يې په حیات اباد کي د الجامعة الاسلامية للعلوم والتلقينية (مرکز اللغة العربية) څخه فارغ شو. په تخصصي توګه تفسيري د شیخ القرآن عبد السلام رستمی (رحمه الله) او د شیخ القرآن میرسمیع الحق هزارناوی (حفظه الله) سره او د حدیثو تخصصي درس يې د مولانا حسن جان مدنی صاحب سره ترسره کېږي. د هپواد اجتماعي او اقتصادي حالت ته په کټلو د متعدد عرب اماراتو خواته يې سفر وکړي، هله د اوافقو دعمومي ریاست په چوکات کي د خطابت او امامت سپېڅلي مسؤوليت وروپارل شو، د همدي سپېڅلي مسؤوليت ترڅنګ يې د کوربه هپواد په دیني مرکزنو کي د ښوونې مسؤوليت هم درلود، چې د پاک نیت پر بنیاد او د پیغمبر عليه السلام د هغه حديث مبارک په رنا کي چې فرمایي (دوه نعمتونه دي چې خلک پکي دوب دي یو روغتیا او بل يې فارغ

وخت دی) او بل حديث چې (مخکي له پنخوشیانو خخه پنځه شیان غنیمت وګنه چې یو پکی له بوختیا مخکي فراغ او خالی وخت دی) د اسلامي بانکداری په برخه کي د الخوارزمي انټرنشنل کالج خخه بکري ترلاسه کړه، د دی ټولو تر څنګ یې هلتله د مېشتو افغانانو د اجتماعي او فرهنگي خدمتکاری په حیث خولی توی کړي چې هلتله مېشت رسمي او عادي افغانان د دی شاهدان دی، شعر هم لیکي چې یوه ټولکه یې د خلادنه لمر په نوم چاپ او دوهمه ټولکه بېږي یې د چاپولو په درشل کي د ستونزو سره په تکرکي ده، د دی ژباری ترمځه یې هم د دکتور صالح بن فوزان الفوزان لیکنه ده چې د (تنبیهات على احکام تختص بالمؤمنات) نومیری ژبارلى ده. بله لیکنه چې ابن حجر(رحمه الله) د زهد په هکله کړي ژبارلى خو د چاپ په درشل کي د اقتصادي ستونزو سره لاس او ګریوان ده فعلا په ګران ہبوا د افغانستان کي د C-S financial مشورتی شرکت سره د تکافل په پروژه کي د تمويل او اسلامي بانکداری لپاره خدمت کي بوخت دی. الهي وینا ده (ان اريد الا إصلاح ما استطعت).

افغانستان - کابل

د مرغومي ۱۳۹۷ مه ۱۱۷